

Dansk udgave

Retsforskrifter

62. årgang

25. marts 2019

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/472 af 19. marts 2019 om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008** 1
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/473 af 19. marts 2019 om Det Europæiske Fiskerikontrolagentur** 18
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/474 af 19. marts 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen** 38

DIREKTIVER

- ★ **Rådets direktiv (EU) 2019/475 af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF** 42

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/472.

af 19. marts 2019

om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og ⁽²⁾

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982, hvori Unionen er kontraherende part, indeholder bevarelsesforpligtelser, herunder til at bevare eller genoprette bestandene af udnyttede arter på niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte (MSY).
- (2) På De Forenede Nationers topmøde om bæredygtig udvikling i New York i 2015 påtog Unionen og dens medlemsstater sig senest i 2020 at regulere fiskeriet effektivt, at standse overfiskeri, ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og ødelæggende fiskemetoder, og at gennemføre videnskabeligt baserede forvaltningsplaner med henblik på at genoprette fiskebestande så hurtigt som praktisk muligt og mindst til det niveau, som giver MSY på grundlag af bestandenes biologiske karakteristika.
- (3) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽³⁾ fastsættes reglerne for den fælles fiskeripolitik i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser. Den fælles fiskeripolitik skal bidrage til at beskytte havmiljøet, til en bæredygtig forvaltning af alle kommercielt udnyttede arter og navnlig til at opnå en god miljøtilstand senest i 2020 som fastsat i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF ⁽⁴⁾.
- (4) Den fælles fiskeripolitik tager bl.a. sigte på at sikre miljømæssigt bæredygtigt fiskeri og akvakultur på lang sigt, at anvende en forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen og at gennemføre en økosystembaseret fiskeriforvaltningstilgang.

⁽¹⁾ EUT C 440 af 6.12.2018, s. 171.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.3.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

- (5) For at nå den fælles fiskeripolitikks målsætninger skal der vedtages en række bevarelsesforanstaltninger, alt efter hvad der er behov for og i form af enten enkeltforanstaltninger eller en kombination af sådanne, såsom flerårige planer, tekniske foranstaltninger og fastsættelse og tildeling af fiskerimuligheder.
- (6) Flerårige planer skal i henhold til artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1380/2013 være baseret på videnskabelig, teknisk og økonomisk rådgivning. I overensstemmelse med disse bestemmelser bør den flerårige plan fastsat ved nærværende forordning (»planen«) indeholde målsætninger, kvantificerbare mål med klare tidsplaner, bevarelsesreferencepunkter, beskyttelsesforanstaltninger og tekniske foranstaltninger, der har til formål at undgå og reducere uønskede fangster og at minimere indvirkningen på havmiljøet, navnlig på sårbare levesteder og beskyttede arter.
- (7) Denne forordning bør tage hensyn til de begrænsninger, der knytter sig til størrelsen af de fartøjer, der anvendes til småfiskeri og kystfiskeri i regionerne i den yderste periferi.
- (8) »Den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning« bør forstås som offentligt tilgængelig videnskabelig rådgivning, som understøttes af de nyeste videnskabelige data og metoder, og som er enten udstedt eller revideret af et uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan.
- (9) Kommissionen bør søge den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning om de bestande, der er omfattet af planen. Med henblik herpå indgår den aftalememoranda med Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES). Den videnskabelige rådgivning navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan, bør være baseret på planen og bør navnlig angive F_{MSY} -intervaller og referencepunkterne for biomassen, dvs. $MSY_{B_{trigger}}$ og B_{lim} . Disse værdier bør anføres i den relevante bestandsrådgivning og, hvor dette er hensigtsmæssigt, i anden offentligt tilgængelig videnskabelig rådgivning, f.eks. i rådgivning om blandet fiskeri, som navnlig ydes af ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan.
- (10) I Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 ⁽⁵⁾, (EF) nr. 2166/2005 ⁽⁶⁾, (EF) nr. 388/2006 ⁽⁷⁾, (EF) nr. 509/2007 ⁽⁸⁾, og (EF) nr. 1300/2008 ⁽⁹⁾ fastsættes bestemmelserne for udnyttelsen af den nordlige kulmulebestand, kulmule- og jomfruhammerbestandene i Det Cantabriske Hav og vest for Den Iberiske Halvø, tunge i Biscayabugten, tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal, sild vest for Skotland og torsk i Kattegat, Nordsøen, vest for Skotland og i Det Irske Hav. Disse og andre demersale bestande tages i blandet fiskeri. Der bør derfor opstilles én enkelt flerårig plan, hvori der tages højde for sådanne tekniske samspil.
- (11) En sådan flerårig plan bør desuden anvendes på demersale bestande og fiskeriet efter disse bestande i de vestlige farvande, dvs. de nordvestlige farvande og de sydvestlige farvande. Det drejer sig om rundfisk, fladfisk, selachier samt jomfruhammer (*Nephrops norvegicus*), der lever i bunden af eller tæt på bunden af vandsøjlen.
- (12) Visse demersale bestande udnyttes både i de vestlige farvande og i de tilstødende farvande. Planens bestemmelser vedrørende mål og beskyttelsesforanstaltninger for bestande, der hovedsagelig udnyttes i de vestlige farvande, bør derfor udvides til også at omfatte nævnte områder uden for de vestlige farvande. Derudover er det for bestande, som også findes i de vestlige farvande, og som hovedsagelig udnyttes uden for de vestlige farvande, nødvendigt at fastsætte mål og beskyttelsesforanstaltninger i flerårige planer gældende for områderne uden for de vestlige farvande, hvor disse bestande hovedsagelig udnyttes, idet disse flerårige planers anvendelsesområde bør udvides til også at omfatte de vestlige farvande.
- (13) Det geografiske anvendelsesområde for planen bør baseres på den geografiske fordeling af bestande angivet i den seneste videnskabelige bestandsrådgivning navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan. Fremtidige ændringer i den geografiske fordeling af

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 811/2004 af 21. april 2004 om foranstaltninger til genopretning af den nordlige kulmulebestand (EUT L 150 af 30.4.2004, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005 af 20. december 2005 om foranstaltninger til genopretning af bestandene af sydlig kulmule og jomfruhammer i Det Cantabriske Hav og ud for den vestlige del af Den Iberiske Halvø og om ændring af forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EUT L 345 af 28.12.2005, s. 5).

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 388/2006 af 23. februar 2006 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i Biscayabugten (EUT L 65 af 7.3.2006, s. 1).

⁽⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 509/2007 af 7. maj 2007 om en flerårig plan for bæredygtig udnyttelse af tungebestanden i den vestlige del af Den Engelske Kanal (EUT L 122 af 11.5.2007, s. 7).

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1300/2008 af 18. december 2008 om fastlæggelse af en flerårig plan for sildebestanden i området vest for Skotland og fiskeriets udnyttelse af denne bestand (EUT L 344 af 20.12.2008, s. 6).

bestande, som er fastsat i planen, kan være nødvendige, enten på grund af bedre videnskabelige oplysninger eller på grund af migration af bestande. Derfor bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om tilpasning af den geografiske fordeling af bestande, der er angivet i planen, hvis den videnskabelige rådgivning navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan, tyder på en ændring i den geografiske fordeling af de relevante bestande.

- (14) Hvor bestande af fælles interesse også udnyttes af tredjelande, bør Unionen tage kontakt til disse tredjelande for at sikre, at disse bestande forvaltes på en bæredygtig måde, der er i overensstemmelse med målsætningerne i forordning (EU) nr. 1380/2013, særlig artikel 2, stk. 2, og i nærværende forordning. Opnås der ikke formel enighed, bør unionen gøre alt for at nå frem til fælles ordninger for fiskeri af sådanne bestande med henblik på at muliggøre bæredygtig forvaltning og dermed fremme lige vilkår for EU-operatører.
- (15) Formålet med planen bør være at bidrage til opfyldelsen af den fælles fiskeripolitikens målsætninger og navnlig til at opnå og opretholde MSY for målbestandene, gennemføre landingsforpligtelsen for demersale bestande, der er omfattet af fangstbegrænsninger, og bidrage til en ordentlig levestandard for personer, der er afhængige af fiskeriaktiviteter under hensyntagen til kystfiskeri og socioøkonomiske aspekter. Planen bør gennemføre den økosystembaserede tilgang til fiskeriforvaltning for at begrænse fiskeriaktiviteters negative indvirkning på havets økosystem mest muligt. Den bør være i overensstemmelse med Unionens miljølovgivning, navnlig målsætningerne om at opnå god miljøstatus senest i 2020 (i overensstemmelse med direktiv 2008/56/EF) og målsætningerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF ⁽¹⁰⁾ og i Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽¹¹⁾. Planen bør også fastlægge de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af landingsforpligtelsen i EU-farvande i de vestlige farvande for alle bestande af arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (16) Ifølge artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 skal fiskerimulighederne fastlægges på grundlag af de målsætninger, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 2, stk. 2, og opfylde de mål, tidsplaner og margener, der er fastsat i de flerårige planer.
- (17) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte det mål for fiskeridødeligheden (F), som er i overensstemmelse med målsætningen om at opnå og opretholde MSY, i form af intervaller, som gør det muligt at opnå $MSY(F_{MSY})$. Intervallerne, som skal være baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, er nødvendige for at opnå den fleksibilitet, der skal til for at kunne tage hensyn til ændringer i den videnskabelige rådgivning, bidrage til gennemførelsen af landingsforpligtelsen og tage højde for de særlige forhold, der gør sig gældende for det blandede fiskeri. F_{MSY} -intervallerne bør beregnes, navnlig af (ICES) og særligt i dets regelmæssige fangstrådgivning, eller af et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan. På grundlag af planen bør intervallerne udledes således, at det langsigtede udbytte højst reduceres med 5 % sammenlignet med MSY. Intervallets øvre grænse bør fastsættes således, at sandsynligheden for, at en bestand reduceres til under B_{lim} højst er 5 %. Denne øvre grænse bør også være i overensstemmelse med ICES' rådgivningsregel, ifølge hvilken man i de tilfælde, hvor en bestands gydebiomasse er lav eller bestandsstørrelsen ringe, skal reducere F til en værdi, der ikke overstiger en øvre grænse svarende til F_{MSY} -værdien multipliceret med bestandens gydebiomasse eller størrelse i året for den samlede tilladte fangstmængde (TAC -året) divideret med $MSY \cdot B_{trigget}$. ICES anvender disse betragtninger og rådgivningsreglen, når det giver videnskabelig rådgivning om fiskeridødelighed og fangstmuligheder.
- (18) Med henblik på fastsættelsen af fiskerimulighederne bør der være en øvre tærskel for F_{MSY} -intervaller ved normal brug og, forudsat at den relevante bestand anses for at være i god stand, en øvre grænse for bestemte tilfælde. Det bør kun være muligt at fastsætte fiskerimuligheder til den øvre grænse, hvis det på grundlag af videnskabelige rådgivning eller dokumentation er nødvendigt for at opfylde de i denne forordning fastsatte målsætninger vedrørende blandet fiskeri, eller nødvendigt for at undgå at skade en bestand som følge af samspillet inden for en bestand eller mellem bestande eller for at begrænse udsving fra år til år i fiskerimulighederne.
- (19) Det bør være muligt for et relevant rådgivende råd at anbefale Kommissionen en forvaltningsstrategi, der søger at begrænse udsving fra år til år i fiskerimulighederne for en bestemt bestand, der er opført i denne forordning. Det bør være muligt for Rådet at tage hensyn til sådanne henstillinger, når de fastsætter fiskerimuligheder, forudsat at disse fiskerimuligheder er i overensstemmelse med målene og beskyttelsesforanstaltningerne i henhold til planen.
- (20) For de bestande, hvor der er MSY-mål, og med henblik på anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger er det nødvendigt at fastsætte bevarelsesreferencepunkter udtrykt som gydebiomasseniveau, når det gælder fiskebestandene, og et niveau for bestandsstørrelse, når det gælder jomfruhummer, som udløser anvendelsen af disse beskyttelsesforanstaltninger.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽¹¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

- (21) Hensigtsmæssige beskyttelsesforanstaltninger bør være til rådighed i tilfælde af, at bestanden reduceres til under disse minimumsniveauer. Beskyttelsesforanstaltningerne bør omfatte reduktion af fiskerimulighederne og særlige bevarelsesforanstaltninger, når den videnskabelige rådgivning viser, at der er behov for afhjælpende foranstaltninger. Disse foranstaltninger bør suppleres af alle andre hensigtsmæssige foranstaltninger, som f. eks. foranstaltninger truffet af Kommissionen i henhold til artikel 12 i forordning (EU) nr. 1380/2013 eller foranstaltninger truffet af medlemsstaterne i henhold til nævnte forordnings artikel 13.
- (22) Det bør være muligt at fastsætte TAC'en for jomfruhummer i fire særlige forvaltningsområder som summen af de fangstbegrænsninger, der er fastsat for hver enkelt funktionel enhed og for de øvrige statistiske rektangler uden for de funktionelle enheder, der hører under hvert forvaltningsområde. Dette bør dog ikke være til hinder for vedtagelsen af foranstaltninger til beskyttelse af specifikke funktionelle enheder.
- (23) For at anvende en regionaliseret tilgang til bevarelse og bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer er det hensigtsmæssigt at gøre det muligt at træffe tekniske foranstaltninger for alle bestande i de vestlige farvande.
- (24) Indsatsbegrænsningen for tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal har vist sig at være et effektivt forvaltningsredskab til fastsættelse af fiskerimuligheder. En sådan indsatsbegrænsning bør derfor opretholdes inden for rammerne af planen.
- (25) Når fiskeridødeligheden forårsaget af rekreativt fiskeri har en betydelig indvirkning på en bestand, der forvaltes på grundlag af MSY, bør Rådet kunne fastsætte ikkediskriminerende begrænsninger for de rekreative fiskere. Rådet bør henvise til gennemsigtige og objektive kriterier, når det fastsætter sådanne begrænsninger. Medlemsstaterne bør, hvis det er relevant, træffe de nødvendige og forholdsmæssige bestemmelser om datakontrol og -indsamling for at kunne foretage et pålideligt skøn af de faktiske niveauer for fangster fra rekreativt fiskeri.
- (26) Med henblik på opfyldelse af den landingsforpligtelse, der er fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, bør planen indeholde yderligere forvaltningsforanstaltninger, der skal specificeres nærmere i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 18.
- (27) Der bør som krævet i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes en frist for forelæggelse af fælles henstillinger fra medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse.
- (28) Der bør i henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes krav om, at Kommissionen med regelmæssige mellemrum evaluerer nærværende forordnings anvendelse for på grundlag af videnskabelig rådgivning at undersøge, om den er dækkende og virkningsfuld. Planen bør evalueres senest den 27. marts 2024 og derefter hvert femte år. Dette giver tid til, at landingsforpligtelsen kan gennemføres fuldt ud, at der kan vedtages og gennemføres foranstaltninger på regionalt plan, og til, at man kan se, hvilken indvirkning disse foranstaltninger har på bestandene og fiskeriet. Evaluering hvert femte år er også det minimum, der kræves af de videnskabelige organer.
- (29) For at muliggøre en hurtig og formålstjenlig tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling, for at sikre fleksibilitet og åbne mulighed for udvikling af visse foranstaltninger bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring eller supplering af denne forordning med bestemmelser om justeringer vedrørende de bestande, der er omfattet af denne forordning, som følge af ændringer i den geografiske fordeling af bestandene, afhjælpende foranstaltninger, gennemførelsen af landingsforpligtelsen, og begrænsninger for den samlede kapacitet af flåderne i de berørte medlemsstater. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (30) Af hensyn til retssikkerheden er det hensigtsmæssigt at præcisere, at foranstaltninger til midlertidigt ophør, der er vedtaget for at nå planens målsætninger, kan anses for støtteberettigede i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014⁽¹³⁾.

⁽¹²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

- (31) Anvendelsen af dynamiske henvisninger til F_{MSY} -intervaller og til bevarelsesreferencepunkterne sikrer, at disse parametre, som er uundværlige for fastsættelsen af fiskerimuligheder, ikke bliver forældede, og at Rådet altid vil kunne anvende den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning. Tilgangen, der består i at anvende dynamiske henvisninger til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning bør desuden følges i forbindelse med forvaltningen af bestande i Østersøen. Det bør også præciseres, at landingsforpligtelsen ikke gælder for rekreativt fiskeri i de områder, der er omfattet af den flerårige plan for fiskeriet i Østersøen. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 ⁽¹⁴⁾ bør derfor ændres.
- (32) Den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse for jomfruhummer for Skagerrak og Kattegat bør tages op til revision. Det bør også præciseres, at landingsforpligtelsen ikke gælder for rekreativt fiskeri i de områder, der er omfattet af den flerårige plan for fiskeriet i Nordsøen. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/973 ⁽¹⁵⁾ bør derfor ændres.
- (33) Rådets forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008 bør ophæves.
- (34) I overensstemmelse med artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 er der foretaget en behørig evaluering af planens sandsynlige økonomiske og sociale konsekvenser, før den fik sin endelige udformning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning opstilles der en flerårig plan (»planen«) for nedenstående demersale bestande, herunder dybhavsbestande, i de vestlige farvande og, hvis disse bestande strækker sig ud over de vestlige farvande, i de tilstødende farvande, samt for fiskeriet efter disse bestande:

- 1) sort sabelfisk (*Aphanopus carbo*) i ICES-underområde 1, 2, 4, 6–8, 10 og 14 og afsnit 3a, 5a, 5b, 9a og 12b
- 2) skolæst (*Coryphaenoides rupestris*) i ICES-underområde 6 og 7 og afsnit 5b
- 3) havbars (*Dicentrarchus labrax*) i ICES-afsnit 4b, 4c, 7a, 7d–h, 8a og 8b
- 4) havbars (*Dicentrarchus labrax*) i ICES-afsnit 6a, 7b og 7j
- 5) havbars (*Dicentrarchus labrax*) i ICES-afsnit 8c og 9a
- 6) torsk (*Gadus morhua*) i ICES-afsnit 7a
- 7) torsk (*Gadus morhua*) i ICES-afsnit 7e–k
- 8) glashvarrearter (*Lepidorhombus* spp.) i ICES-afsnit 4a og 6a
- 9) glashvarrearter (*Lepidorhombus* spp.) i ICES-afsnit 6b
- 10) glashvarrearter (*Lepidorhombus* spp.) i ICES-afsnit 7b–k, 8a, 8b og 8d
- 11) glashvarrearter (*Lepidorhombus* spp.) i ICES-afsnit 8c og 9a
- 12) havtaske (*Lophiidae*) i ICES-afsnit 7b–k, 8a, 8b og 8d
- 13) havtaske (*Lophiidae*) i ICES-afsnit 8c og 9a
- 14) kuller (*Melanogrammus aeglefinus*) i ICES-afsnit 6b
- 15) kuller (*Melanogrammus aeglefinus*) i ICES-afsnit 7a
- 16) kuller (*Melanogrammus aeglefinus*) i ICES-afsnit 7b–k
- 17) hvilling (*Merlangius merlangus*) i ICES-afsnit 7b, 7c og 7e–k

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torsk-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 (EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/973 af 4. juli 2018 om en flerårig plan for demersale bestande i Nordsøen og fiskeriet efter disse bestande med nærmere bestemmelser for gennemførelsen af landingsforpligtelsen i Nordsøen og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 og (EF) nr. 1342/2008 (EUT L 179 af 16.7.2018, s. 1).

- 18) hvilling (*Merlangius merlangus*) i ICES-underområde 8 og afsnit 9a
- 19) kulmule (*Merluccius merluccius*) i ICES-underområde 4, 6 og 7 og afsnit 3a, 8a-b og 8d
- 20) kulmule (*Merluccius merluccius*) i ICES-afsnit 8c og 9a
- 21) byrkelange (*Molva dypterygia*) i ICES-underområde 6 og 7 og afsnit 5b
- 22) jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) i følgende funktionelle enheder i ICES-underområde 6 og afsnit 5b:
 - North Minch (FU 11)
 - South Minch (FU 12)
 - Firth of Clyde (FU 13)
 - I afsnit 6a, uden for de funktionelle enheder (vest for Skotland)
- 23) jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) i følgende funktionelle enheder i ICES-underområde 7:
 - det østlige Irske Hav (FU 14)
 - det vestlige Irske Hav (FU 15)
 - Porcupine Bank (FU 16)
 - Aran grounds (FU 17)
 - Det Irske Hav (FU 19)
 - Det Keltiske Hav (FU 20-21)
 - Bristolkanalen (FU 22)
 - uden for de funktionelle enheder (det sydlige Keltiske Hav, sydvest for Irland)
- 24) jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) i følgende funktionelle enheder i ICES-afsnit 8a, 8b, 8d og 8e:
 - den nordlige og centrale del af Biscayabugten (FU 23-24)
- 25) jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) i følgende funktionelle enheder i ICES-underområde 9 og 10 og CECAF-afsnit 34.1.1:
 - de atlantiske iberiske farvande øst, vest for Galicien og det nordlige Portugal (FU 26-27)
 - de atlantiske iberiske farvande øst og det sydvestlige og sydlige Portugal (FU 28-29)
 - de atlantiske iberiske farvande øst og Cádizbugten (FU 30)
- 26) spidstandet blankesten (*Pagellus bogaraveo*) i ICES-underområde 9
- 27) rødspætte (*Pleuronectes platessa*) i afsnit 7d
- 28) rødspætte (*Pleuronectes platessa*) i ICES-afsnit 7e
- 29) lubbe (*Pollachius pollachius*) i ICES-underområde 6 og 7
- 30) almindelig tunge (*Solea solea*) i ICES-underområde 5, 12 og 14 og afsnit 6b
- 31) almindelig tunge (*Solea solea*) i ICES-afsnit 7d
- 32) almindelig tunge (*Solea solea*) i ICES-afsnit 7e
- 33) almindelig tunge (*Solea solea*) i ICES-afsnit 7f og 7g
- 34) almindelig tunge (*Solea solea*) i ICES-afsnit 7h, 7j og 7k
- 35) almindelig tunge (*Solea solea*) i ICES-afsnit 8a og 8b
- 36) almindelig tunge (*Solea solea*) i ICES-afsnit 8c og 9a.

Hvis videnskabelig rådgivning, navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan, tyder på en ændring i den geografiske fordeling af de bestande, der er anført i dette stykkes første afsnit, kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 med henblik på at ændre denne forordning ved at justere på de områder, der er anført i dette stykkes første afsnit, for at afspejle denne ændring. Sådanne justeringer må ikke udvide bestandsområderne ud over EU-farvandene i ICES-underområde 4-10 og CECAF-afsnit 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0.

2. Hvis Kommissionen på grundlag af videnskabelig rådgivning finder, at listen over bestande i stk. 1, første afsnit, skal ændres, kan Kommissionen forelægge et forslag til revision af denne liste.
3. Hvad angår de tilstødende farvande, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, er det kun artikel 4 og 7 samt foranstaltningerne vedrørende fiskerimuligheder i henhold til denne forordnings artikel 8, der finder anvendelse.
4. Denne forordning finder også anvendelse på bifangster, der fanges ved fiskeri i de vestlige farvande efter de bestande, der er anført i stk. 1. Hvis F_{MSY} -intervaller og beskyttelsesforanstaltninger relateret til disse bestandes biomasse imidlertid er fastsat i henhold til andre EU-retsakter, der fastlægger flerårige planer, gælder disse intervaller og beskyttelsesforanstaltninger.
5. I denne forordning fastlægges også de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af landingsforpligtelsen i EU-farvande i de vestlige farvande for alle bestande af arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
6. Denne forordning fastsætter tekniske foranstaltninger, som indeholdt i artikel 9, for en hvilken som helst bestand i de vestlige farvande.

Artikel 2

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning gælder, i tillæg til definitionerne i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013, artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ⁽¹⁶⁾ og artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 850/98 ⁽¹⁷⁾, følgende definitioner:

- 1) »de vestlige farvande«: de nordvestlige farvande (ICES-underområde 5 (bortset fra afsnit 5a og kun EU-farvande i afsnit 5b), 6 og 7) og de sydvestlige farvande (ICES-underområde 8, 9 og 10 (farvandene omkring Azorerne) og CECAF-afsnit 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 (farvandene omkring Madeira og De Kanariske Øer))
- 2) » F_{MSY} -interval«: et værdiinterval, der er fastsat i den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan, hvor alle fiskeridødelighedsniveauer inden for dette interval giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) på langt sigt med et givent fiskerimønster og under de aktuelle gennemsnitlige miljøforhold uden at påvirke de relevante bestandes reproduktionsproces i betydelig grad. Intervallet er udledt, således at det langsigtede udbytte højst reduceres med 5 % sammenlignet med MSY. Der er lagt loft over intervallet, således at sandsynligheden for, at bestanden reduceres til under grænsereferencepunktet for bestandens gydebiomasse (B_{lim}), højst er 5 %
- 3) »MSY F_{lower} «: den laveste værdi i F_{MSY} -intervallet
- 4) »MSY F_{upper} «: den højeste værdi i F_{MSY} -intervallet
- 5) » F_{MSY} -værdi«: værdien af den anslåede fiskeridødelighed, som giver det maksimale udbytte på langt sigt med et givent fiskerimønster og under de aktuelle gennemsnitlige miljøforhold
- 6) »nedre F_{MSY} -interval«: et interval, der indeholder værdier fra MSY F_{lower} op til F_{MSY} -værdien
- 7) »øvre F_{MSY} -interval«: et interval, som indeholder værdier fra F_{MSY} -punkt-værdien op til MSY F_{upper}
- 8) » B_{lim} «: referencepunktet for en bestands gydebiomasse fastsat i den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt af på EU-plan eller internationalt plan, under hvilket der kan være reduceret reproduktionsevne
- 9) »MSY $B_{trigger}$ «: referencepunktet for en bestands gydebiomasse eller, i tilfælde af jomfruhummer, referencepunktet for bestandsstørrelsen, fastsat i den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan, under hvilket der skal træffes særlige og hensigtsmæssige forvaltningsforanstaltninger, som sikrer, at udnyttelsesgraderne kombineret med de naturlige udsving resulterer i genopbygning af bestandene, så de kommer op over de niveauer, der kan give MSY på langt sigt.

⁽¹⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1).

KAPITEL II

MÅLSÆTNINGER

Artikel 3

Målsætninger

1. Planen skal bidrage til at opfyldelsen af de målsætninger for den fælles fiskeripolitik, der er fastsat i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013, navnlig gennem anvendelsen af forsigtighedstilgangen til fiskeriforvaltning, og den skal have til formål at sikre, at udnyttelsen af havets levende biologiske ressourcer genopretter og opretholder populationerne af de befiskede arter over de niveauer, der kan give MSY.
2. Planen skal bidrage til at eliminere udsmid ved at undgå og så vidt muligt reducere uønskede fangster og til at gennemføre den landingsforpligtelse, der er fastsat i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, for de arter, der er fastsat fangstbegrænsninger for, og som er omfattet af nærværende forordning.
3. Planen skal gennemføre den økosystembaserede fiskeriforvaltningstilgang for at sikre, at fiskeriaktiviteters negative indvirkninger på havets økosystem begrænses mest muligt. Den skal være i overensstemmelse med Unionens miljølovgivning, navnlig målsætningen om at opnå en god miljøtilstand senest i 2020 som fastsat i artikel 1, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF.
4. Planen skal navnlig sigte mod at:
 - a) sikre, at de betingelser, der er beskrevet i deskriptor 3 i bilag I til direktiv 2008/56/EF, opfyldes
 - b) bidrage til opfyldelsen af andre relevante deskriptorer i bilag I til direktiv 2008/56/EF i det omfang fiskeriet spiller en rolle for opfyldelsen heraf og
 - c) bidrage til opnåelse af de målsætninger, der er fastsat i artikel 4 og 5 i direktiv 2009/147/EF og artikel 6 og 12 i direktiv 92/43/EØF, navnlig for at minimere fiskeriaktiviteters negative indvirkning på sårbare levesteder og beskyttede arter.
5. Foranstaltninger i henhold til planen skal træffes i overensstemmelse med den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning. Hvor der ikke foreligger tilstrækkelige data, skal der stræbes efter en sammenlignelig bevarelsestilstand for de relevante bestande.

KAPITEL III

MÅL

Artikel 4

Mål

1. Målet for fiskeridødeligheden, i overensstemmelse med F_{MSY} -intervallerne som defineret i artikel 2, skal nås så hurtigt som muligt og på et gradvist stigende grundlag senest i 2020 for bestandene, der er anført i artikel 1, stk. 1, og det skal derefter opretholdes inden for F_{MSY} -intervallerne, jf. denne artikel.
2. De F_{MSY} -intervaller, der bygger på planen, skal indhentes navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan.
3. I henhold til artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsætter Rådet, når det fastsætter fiskerimulighederne for en bestand, de pågældende fiskerimuligheder inden for det nedre F_{MSY} -interval, der på det givne tidspunkt foreligger for den pågældende bestand.
4. Uanset stk. 1 og 3 kan fiskerimulighederne for en bestand fastsættes på niveauer, der er lavere end F_{MSY} -intervallerne.
5. Uanset stk. 3 og 4 kan fiskerimulighederne for en bestand fastsættes i overensstemmelse med det øvre F_{MSY} -interval, der forelå for den pågældende bestand på det givne tidspunkt, forudsat at den i artikel 1, stk. 1, omhandlede bestand ligger over $MSY B_{trigget}$:
 - a) hvis det på grundlag af videnskabelig rådgivning eller dokumentation viser sig at være nødvendigt for at opfylde de målsætninger, der er fastlagt i artikel 3, for så vidt angår blandet fiskeri
 - b) hvis det på grundlag af videnskabelig rådgivning eller dokumentation viser sig at være nødvendigt for at undgå alvorlig skade på en bestand som følge af samspillet inden for den pågældende bestand eller mellem denne og andre bestande, eller
 - c) for at begrænse udsving i fiskerimulighederne fra år til år til højst 20 %.

6. Hvis F_{MSY} -intervaller ikke kan fastslås for en bestand, der er anført i artikel 1, stk. 1, fordi der ikke foreligger tilstrækkelige videnskabelige oplysninger, forvaltes bestanden i overensstemmelse med artikel 5, indtil F_{MSY} -intervaller er tilgængelige, jf. stk. 2 i denne artikel.

7. Fiskerimulighederne fastsættes under alle omstændigheder på en sådan måde, at der er mindre end 5 % sandsynlighed for, at en bestands gydebiomasse falder til et punkt under B_{lim} .

Artikel 5

Forvaltning af bifangstbestande

1. Forvaltningsforanstaltningerne for de i artikel 1, stk. 4, omhandlede bestande, herunder i givet fald fiskerimuligheder, skal fastsættes under hensyntagen til den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning og skal være i overensstemmelse med målsætningerne i artikel 3.

2. De i artikel 1, stk. 4, omhandlede bestande forvaltes i henhold til forsigtighedstilgangen i fiskeriforvaltningen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 8), i forordning (EU) nr. 1380/2013, når der ikke foreligger tilstrækkelige videnskabelige oplysninger, og i overensstemmelse med denne forordnings artikel 3, stk. 5.

3. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1380/2013 tages der ved forvaltningen af blandet fiskeri i forbindelse med bestande, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 4, højde for vanskeligheden ved at fiske alle bestande med MSY på samme tid, navnlig i situationer, hvor dette fører til et for tidligt stop for fiskeriet.

Artikel 6

Begrænsning af udsving i fiskerimuligheder for en bestand

Et relevant rådgivende råd kan anbefale Kommissionen en forvaltningsstrategi, der søger at begrænse udsving fra år til år i fiskerimulighederne for en bestemt bestand, der er opført i artikel 1, stk. 1.

Rådet kan tage hensyn til sådanne henstillinger, når det fastsætter fiskerimuligheder, forudsat at disse fiskerimuligheder er i overensstemmelse med artikel 4 og 8.

KAPITEL IV

BESKYTTELSESFORANSTALTNINGER

Artikel 7

Bevarelsesreferencepunkter

Følgende bevarelsesreferencepunkter, der skal anvendes for at beskytte de i artikel 1, stk. 1, omhandlede bestandes fulde reproduktionsevne, skal på grundlag af planen indhentes navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, der er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan:

- a) $MSY B_{trigger}$ for bestande, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1
- b) B_{lim} for bestande, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1.

Artikel 8

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis den videnskabelige rådgivning tyder på, at gydebiomassen for en i artikel 1, stk. 1, omhandlet bestand, og for jomfruhummers vedkommende bestandsstørrelsen, i et givent år ligger under $MSY B_{trigger}$, træffes alle afhjælpende foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en hurtig genopretning af den relevante bestand eller funktionelle enhed til over de niveauer, der giver MSY. Navnlig fastsættes fiskerimulighederne, uanset artikel 4, stk. 3, på niveauer, der er i overensstemmelse med en fiskeridødelighed, som under hensyntagen til reduktionen af biomassen er reduceret til under det øvre F_{MSY} -interval.

2. Hvis den videnskabelige rådgivning tyder på, at gydebiomassen for en i artikel 1, stk. 1, omhandlet bestand, og for jomfruhummers vedkommende bestandsstørrelsen, i et givent år ligger under B_{lim} , træffes der yderligere afhjælpende foranstaltninger for at sikre en hurtig genopretning af den relevante bestand eller funktionelle enhed til over de niveauer, der giver MSY. Navnlig kan de afhjælpende foranstaltninger, uanset artikel 4, stk. 3, omfatte indstilling af det målrettede fiskeri efter den pågældende bestand eller funktionelle enhed og en tilstrækkelig reduktion af fiskerimulighederne.

3. Afhjælpende foranstaltninger som omhandlet i denne artikel kan omfatte:
 - a) hasteforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 12 og 13 i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - b) foranstaltninger i henhold til nærværende forordnings artikel 9.
4. Valget af foranstaltninger som omhandlet i denne artikel træffes på grundlag af arten, alvoren, varigheden og hyppigheden af den situation, hvor bestandens gydebiomasse, og for jomfruhummers vedkommende bestandsstørrelsen, er under de i artikel 7 omhandlede niveauer.

KAPITEL V

TEKNISKE FORANSTALTNINGER

Artikel 9

Tekniske foranstaltninger

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 i denne forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 for at supplere denne forordning vedrørende følgende tekniske foranstaltninger:
 - a) specifikationer for fiskeredskaber og regler for deres anvendelse med henblik på at sikre eller øge selektiviteten, reducere uønskede fangster eller minimere den negative indvirkning på økosystemet
 - b) specifikationer for ændringer eller supplerende anordninger til fiskeredskaber med henblik på at sikre eller øge selektiviteten, reducere uønskede fangster eller minimere den negative indvirkning på økosystemet
 - c) begrænsninger af eller forbud mod brugen af visse fiskeredskaber og fiskeriaktiviteter i bestemte områder eller perioder med henblik på at beskytte gydefisk, fisk, som er under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, eller ikkemålfiskearter eller minimere den negative indvirkning på økosystemet og
 - d) fastsættelse af bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser for enhver af de bestande, som denne forordning finder anvendelse på, med henblik på at sikre beskyttelsen af unge marine organismer.
2. De i nærværende artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal bidrage til opfyldelsen af målsætningerne i artikel 3.

KAPITEL VI

FISKERIMULIGHEDER

Artikel 10

Fiskerimuligheder

1. Ved tildeling af de fiskerimuligheder, som de har til rådighed i henhold til artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013, skal medlemsstaterne tage hensyn til den sandsynlige fangstsammensætning for de fartøjer, der deltager i blandet fiskeri.
2. Medlemsstaterne kan, efter først at have underrettet Kommissionen, helt eller delvis udveksle de fiskerimuligheder, de har fået tildelt i henhold til artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013.
3. Uanset artikel 8 kan TAC'en for bestandene af jomfruhummer i de vestlige farvande fastsættes for de forvaltningsområder, der svarer til hvert af de områder, der er defineret i artikel 1, stk. 1, første afsnit, nr. 22)-25). I sådanne tilfælde kan TAC'en for et forvaltningsområde være lig med summen af de fangstbegrænsninger, der er fastsat for disse funktionelle enheder og for de statistiske rektangler, der ligger uden for de funktionelle enheder.

Artikel 11

Rekreativt fiskeri

1. Hvis den videnskabelige rådgivning tyder på, at rekreativt fiskeri har betydelig indvirkning på fiskeridødeligheden for en i artikel 1, stk. 1, omhandlet bestand, kan Rådet fastsætte ikke-diskriminerende begrænsninger for de rekreative fiskere.
2. Når det fastsætter de i stk. 1 omhandlede begrænsninger, baserer Rådet sig på gennemsigtige og objektive kriterier, herunder kriterier af miljømæssig, social og økonomisk art. De anvendte kriterier kan navnlig omfatte rekreativt fiskeris indvirkning på miljøet, den samfundsmæssige betydning af denne aktivitet og deres bidrag til økonomien i kystområderne.
3. Hvor det er relevant, træffer medlemsstaterne de nødvendige og forholdsmæssige bestemmelser om datakontrol og -indsamling for at kunne foretage et pålideligt skøn af de aktuelle fangster i det rekreative fiskeri.

*Artikel 12***Indsatsbegrænsning for tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal**

1. TAC'erne for tunge i den vestlige del af Den Engelske Kanal (ICES-afsnit 7e) i planene suppleres med fiskeriindsatsbegrænsninger.
2. Når det fastsætter fiskerimulighederne for hvert år, træffer Rådet afgørelse om det højeste antal fiskedage for fartøjer i den vestlige del af Den Engelske Kanal, som anvender bomtrawl med en maskestørrelse på 80 mm eller derover, og for fartøjer i den vestlige del af Den Engelske Kanal, der anvender faststående garn med en maskestørrelse på 220 mm eller derunder.
3. Det i stk. 2 omhandlede højeste antal fiskedage tilpasses i samme omfang som tilpasningen af fiskeridødeligheden svarende til variationen i TAC'erne.

KAPITEL VII

BESTEMMELSER KNYTTET TIL LANDINGSFORPLIGTELSEN*Artikel 13***Bestemmelser knyttet til landingsforpligtelsen i EU-farvande i de vestlige farvande**

1. For alle bestande af arter i de vestlige farvande, der er omfattet af landingsforpligtelsen i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 i nærværende forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 med henblik på at supplere nærværende forordning gennem præcisering af den pågældende forpligtelses detaljer som fastsat i artikel 15, stk. 5, litra a)-e), i forordning (EU) nr. 1380/2013.
2. Landingsforpligtelsen som fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 finder ikke anvendelse på rekreativt fiskeri, herunder i tilfælde, hvor Rådet fastsætter begrænsninger i henhold til denne forordnings artikel 11.

KAPITEL VIII

ADGANG TIL FARVANDE OG RESSOURCER*Artikel 14***Fiskeritilladelser og kapacitetslofter**

1. For hvert af de ICES-områder, der er omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 1, udsteder hver medlemsstat fiskeritilladelser i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1224/2009 til fartøjer, der fører dens flag, og som fisker i nævnte områder. I sådanne fiskeritilladelser kan medlemsstaterne også begrænse den samlede kapacitet for disse fartøjer, der anvender et særligt redskab.
2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 18 i denne forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013, der supplerer nærværende forordning ved at fastsætte begrænsninger for den samlede kapacitet af de berørte medlemsstaters flåder for at fremme opnåelsen af de målsætninger, der er fastsat i artikel 3 i denne forordning.
3. Hver medlemsstat opstiller og ajourfører en liste over fartøjer med fiskeritilladelse som omhandlet i stk. 1 og stiller den til rådighed for Kommissionen og de øvrige medlemsstater på sit officielle websted.

KAPITEL IX

FORVALTNING AF BESTANDE AF FÆLLES INTERESSE*Artikel 15***Principper og målsætninger for forvaltning af bestande af fælles interesse for Unionen og tredjelande**

1. Hvor bestande af fælles interesse også udnyttes af tredjelande, tager Unionen kontakt til disse tredjelande for at sikre, at disse bestande forvaltes på en bæredygtig måde, der er i overensstemmelse med målene i forordning (EU) nr. 1380/2013, særlig artikel 2, stk. 2, og i nærværende forordning. Opnås der ikke formel enighed, gør Unionen alt for at nå frem til fælles ordninger for fiskeri af sådanne bestande med henblik på at muliggøre bæredygtig forvaltning og derved fremme lige vilkår for EU-operatører.
2. Inden for rammerne af den fælles forvaltning af bestande med tredjelande, kan Unionen udveksle fiskerimuligheder med tredjelande i henhold til artikel 33, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

KAPITEL X

REGIONALISERING

Artikel 16

Regionalt samarbejde

1. Artikel 18, stk. 1-6, i forordning (EU) nr. 1380/2013 finder anvendelse på de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 9 og 13 og artikel 14, stk. 2.
2. Med henblik på denne artikels stk. 1 kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i de nordvestlige farvande forelægge fælles henstillinger for de nordvestlige farvande og medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse i de sydvestlige farvande forelægge fælles henstillinger for de sydvestlige farvande. De pågældende medlemsstater kan også sammen fremsætte fælles henstillinger for disse farvande som helhed. Disse henstillinger fremsættes i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, første gang senest den 27. marts 2020 og derefter 12 måneder efter hver forelæggelse af den evaluering af planen, der skal foretages i henhold til nærværende forordnings artikel 17. De kan også forelægge sådanne henstillinger, når de anser det for nødvendigt, navnlig hvis der sker en pludselig ændring i situationen for enhver af de bestande, som denne forordning finder anvendelse på, eller for at håndtere nødsituationer, der er påpeget på basis af den seneste videnskabelige rådgivning. Fælles henstillinger vedrørende foranstaltninger for et givet kalenderår fremsættes senest den 1. juli i det foregående år.
3. De beføjelser, der tillægges i henhold til artikel 9 og 13 og artikel 14, stk. 2, i denne forordning, berører ikke beføjelser, som Kommissionen tillægges i henhold til andre bestemmelser i EU-retten, herunder i henhold til forordning (EU) nr. 1380/2013.

KAPITEL XI

EVALUERING OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Evaluering af planen

Senest den 27. marts 2024 og derefter hvert femte år aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om planens resultater og indvirkning på de bestande, som denne forordning finder anvendelse på, og på fiskeriet, der udnytter disse bestande, navnlig for så vidt angår opfyldelsen af målsætningerne i artikel 3.

Artikel 18

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 1, artikel 9 og 13 og artikel 14, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. marts 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 1, stk. 1, artikel 9 og 13 og artikel 14, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 1, artikel 9 og 13 og artikel 14, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL XII

STØTTE FRA DEN EUROPÆISKE HAV- OG FISKERIFOND

Artikel 19

Støtte fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond

Foranstaltninger til midlertidigt ophør, der er vedtaget for at opfylde planens målsætninger, anses for et midlertidigt ophør med fiskeriaktiviteter med henblik på artikel 33, stk. 1, litra a) og c), i forordning (EU) nr. 508/2014.

KAPITEL XIII

ÆNDRINGER AF FORORDNING (EU) 2016/1139 OG (EU) 2018/973

Artikel 20

Ændringer af forordning (EU) 2016/1139

I forordning (EU) 2016/1139 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Definitioner

Ved anvendelsen af nærværende forordning finder definitionerne omhandlet i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013, artikel 4 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og artikel 2 i forordning (EF) nr. 2187/2005 anvendelse. Endvidere forstås ved:

- 1) »pelagiske bestande«: de bestande, der er anført i nærværende forordnings artikel 1, stk. 1, litra c)-h), og enhver kombination af disse
 - 2) » F_{MSY} -interval«: et værdiinterval, der er fastsat i den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan, hvor alle fiskeridødelighedsniveauer inden for dette interval giver det maksimale bæredygtige udbytte (MSY) på langt sigt med et givent fiskerimønster og under de aktuelle gennemsnitlige miljøforhold uden at påvirke de relevante bestandes reproduktionsproces i betydelig grad. Intervallet er udledt, således at det langsigtede udbytte højst reduceres med 5 % sammenlignet med MSY. Der er lagt loft over intervallet, således at sandsynligheden for, at bestanden reduceres til under grænsereferencepunktet for bestandens gydebiomasse (B_{lim}), højst er 5 %
 - 3) » $MSY F_{lower}$ «: den laveste værdi i F_{MSY} -intervallet
 - 4) » $MSY F_{upper}$ «: den højeste værdi i F_{MSY} -intervallet
 - 5) » F_{MSY} -værdi«: værdien af den anslåede fiskeridødelighed, som giver det maksimale udbytte på langt sigt med et givent fiskerimønster og under de aktuelle gennemsnitlige miljøforhold
 - 6) »nedre F_{MSY} -interval«: et interval, der indeholder værdier fra $MSY F_{lower}$ op til F_{MSY} -værdien
 - 7) »Øvre F_{MSY} -interval«: et interval, som indeholder værdier fra F_{MSY} -punkt-værdien op til $MSY F_{upper}$
 - 8) » B_{lim} «: referencepunktet for en bestands gydebiomasse fastsat i den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt af på EU-plan eller internationalt plan, under hvilket der kan være reduceret reproduktionsevne
 - 9) » $MSY B_{trigger}$ «: referencepunktet for en bestands gydebiomasse fastsat i den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning, navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan, under hvilket der skal træffes særlige og hensigtsmæssige forvaltningsforanstaltninger, som sikrer, at udnyttelsesgraderne kombineret med de naturlige udsving resulterer i genopbygning af bestandene, så de kommer op over de niveauer, der kan give MSY på langt sigt
 - 10) »berørte medlemsstater«: medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse, nemlig Danmark, Tyskland, Estland, Letland, Litauen, Polen, Finland og Sverige.«
- 2) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Mål

1. Målet for fiskeridødeligheden, i overensstemmelse med F_{MSY} -intervallerne som defineret i artikel 2, skal nås så hurtigt som muligt og på et gradvist stigende grundlag senest i 2020 for bestandene, der er anført i artikel 1, stk. 1, og det skal derefter opretholdes inden for F_{MSY} -intervallerne, jf. denne artikel.

2. De F_{MSY} -intervaller, der bygger på planen, skal indhentes navnlig fra ICES eller et tilsvarende uafhængigt videnskabeligt organ, som er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan.
 3. I henhold til artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsætter Rådet, når det fastsætter fiskerimuligheder for en bestand, de pågældende fiskerimuligheder inden for det nedre F_{MSY} -interval, der på det givne tidspunkt foreligger for den pågældende bestand.
 4. Uanset stk. 1 og 3 kan fiskerimulighederne fastsættes på niveauer, der er lavere end F_{MSY} -intervallerne.
 5. Uanset stk. 3 og 4, kan fiskerimulighederne for en bestand fastsættes i overensstemmelse med det øvre F_{MSY} -interval, der forelå for den pågældende bestand på det givne tidspunkt, forudsat at den i artikel 1, stk. 1. omhandlede bestand ligger over $MSY B_{trigger}$:
 - a) hvis det på grundlag af videnskabelig rådgivning eller dokumentation viser sig at være nødvendigt for at opfylde de målsætninger, der er fastlagt i artikel 3, for så vidt angår blandet fiskeri
 - b) hvis det på grundlag af videnskabelig rådgivning eller dokumentation er nødvendigt for at undgå alvorlig skade på en bestand som følge af samspillet inden for den pågældende bestand eller mellem denne og andre bestande, eller
 - c) for at begrænse udsving i fiskerimulighederne fra år til år til højst 20 %.
 6. Fiskerimulighederne fastsættes under alle omstændigheder på en sådan måde, at der er mindre end 5 % sandsynlighed for, at en bestands gydebiomasse falder til et punkt under B_{lim} .«
- 3) I kapitel III indsættes følgende efter artikel 4:

»Artikel 4a

Bevarelsesreferencepunkter

Følgende bevarelsesreferencepunkter, der skal anvendes for at beskytte de i artikel 1, stk. 1, omhandlede bestandes fulde reproduktionsevne, skal på grundlag af planen indhentes navnlig fra ICES eller et uafhængigt videnskabeligt organ, der er anerkendt på EU-plan eller internationalt plan:

- a) $MSY B_{trigger}$ for bestande, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1
 - b) B_{lim} for bestande, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1.«
- 4) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Hvis den videnskabelige rådgivning tyder på, at gydebiomassen for en i artikel 1, stk. 1, omhandlet bestand i et givent år ligger under $MSY B_{trigger}$, træffes alle afhjælpende foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en hurtig genopretning af den relevante bestand til over de niveauer, der giver MSY . Navnlig fastsættes fiskerimulighederne, uanset artikel 4, stk. 3, på niveauer, der er i overensstemmelse med en fiskeridødelighed, som under hensyntagen til reduktionen af biomassen er reduceret til under det øvre F_{MSY} -interval.
2. Hvis den videnskabelige rådgivning tyder på, at gydebiomassen for en af i artikel 1, stk. 1, omhandlet bestand ligger under B_{lim} , træffes der yderligere afhjælpende foranstaltninger for at sikre en hurtig genopretning af den relevante bestand til over de niveauer, der kan give MSY . Navnlig kan de afhjælpende foranstaltninger, uanset artikel 4, stk. 3, omfatte indstilling af det målrettede fiskeri efter den pågældende bestand og en tilstrækkelig reduktion af fiskerimulighederne.
3. Afhjælpende foranstaltninger som omhandlet i denne artikel kan omfatte:
 - a) hasteforanstaltninger i overensstemmelse med artikel 12 og 13 i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - b) foranstaltninger i henhold til nærværende forordnings artikel 7 og 8.
4. Valget af foranstaltninger som omhandlet i denne artikel træffes på grundlag af arten, alvoren, varigheden og hyppigheden af den situation, hvor bestandens gydebiomasse er under de i artikel 4a omhandlede niveauer.«

5) I artikel 7 tilføjes følgende stykke:

»3. Landingsforpligtelsen som fastsat i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 finder ikke anvendelse på rekreativt fiskeri, herunder i tilfælde, hvor Rådet fastsætter begrænsninger for rekreative fiskere.«

6) Bilag I og II udgår.

Artikel 21

Ændringer af forordning (EU) 2018/973

I forordning (EU) 2018/973 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 9 indsættes følgende stykke:

»3. Uanset bilag XII til forordning (EF) nr. 850/98 er den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse for jomfruummer (*Nephrops norvegicus*) i afsnit 3a fastsat til 105 mm.

Dette stykke finder anvendelse indtil den dato, hvor bilag XII til forordning (EF) nr. 850/98 ophører med at være gældende.«

2) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Bestemmelser knyttet til landingsforpligtelsen i EU-farvande i Nordsøen

1. For alle bestande af arter i Nordsøen, der er omfattet af landingsforpligtelsen i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 i nærværende forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 med henblik på at supplere nærværende forordning gennem præcisering af den pågældende forpligtelses detaljer som fastsat i artikel 15, stk. 5, litra a)-e), i forordning (EU) nr. 1380/2013.

2. Landingsforpligtelsen, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013, finder ikke anvendelse på rekreativt fiskeri, herunder i de tilfælde, hvor Rådet fastsætter begrænsninger for rekreativt fiskeri i henhold til artikel 10, stk. 4, i denne forordning.«

KAPITEL XIV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22

Ophævelse

1. Følgende forordninger ophæves:

a) forordning (EF) nr. 811/2004

b) forordning (EF) nr. 2166/2005

c) forordning (EF) nr. 388/2006

d) forordning (EF) nr. 509/2007

e) forordning (EF) nr. 1300/2008.

2. Henvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 23

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

Fælles erklæring fra Europa-Parlamentet og Rådet

Europa-Parlamentet og Rådet har til hensigt at ophæve beføjelserne til at vedtage tekniske foranstaltninger ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 8 i denne forordning, når de vedtager en ny forordning om tekniske foranstaltninger, der omfatter en beføjelse, der omfatter de samme foranstaltninger.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/473
af 19. marts 2019
om Det Europæiske Fiskerikontrolagentur
(kodifikation)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt flere gange ⁽⁴⁾. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽⁵⁾ kræver, at medlemsstaterne sikrer den effektive kontrol, inspektion og håndhævelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik og samarbejder med hinanden og tredjelande herom.
- (3) For at opfylde disse forpligtelser er det nødvendigt, at medlemsstaterne på deres landterritorium, i EU-farvande og i internationale farvande samordner deres kontrol og inspektion i overensstemmelse med folkeretten og navnlig Unionens forpligtelser inden for rammerne af regionale fiskerierorganisationer og i henhold til aftaler med tredjelande.
- (4) Ingen inspektionsordning kan være omkostningseffektiv uden inspektioner på landjorden. Af denne grund bør landterritoriet være omfattet af fælles ressourceanvendelsesplaner.
- (5) Et sådant samarbejde bør via den operative koordinering af kontrollen og inspektionen bidrage til bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer samt sikre ensartede spilleregler for den del af fiskeindustrien, der er involveret i denne udnyttelse, og dermed reducere forvridning af konkurrencen.
- (6) Effektiv fiskerikontrol og -inspektion anses for at være af afgørende betydning i bekæmpelsen af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.
- (7) Uden at det berører medlemsstaternes forpligtelser i henhold til forordning (EU) nr. 1380/2013, er der et behov for et teknisk og administrativt EU-organ til at tilrettelægge samarbejdet og samordningen mellem medlemsstaterne af fiskerikontrollen og -inspektionen.
- (8) Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (»agenturet«) bør kunne støtte en ensartet gennemførelse af kontrolordningen under den fælles fiskeripolitik, sikre organisering af operativt samarbejde, sørge for bistand til medlemsstaterne og oprette en beredskabsenhed, hvis der konstateres en alvorlig risiko for den fælles fiskeripolitik. Det bør ligeledes selv kunne anskaffe det nødvendige udstyr til at gennemføre fælles ressourceanvendelsesplaner og samarbejde om gennemførelsen af Unionens integrerede havpolitik.
- (9) Det er nødvendigt, at agenturet efter anmodning fra Kommissionen kan bistå Unionen og medlemsstaterne i deres forbindelser med tredjelande eller regionale fiskerierorganisationer eller begge dele og samarbejde med deres kompetente myndigheder som led i Unionens internationale forpligtelser.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 13.2.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.3.2019.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005 om oprettelse af Det Europæiske Fiskerikontrolagentur og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Se bilag I.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- (10) Der er endvidere behov for at arbejde hen imod en effektiv anvendelse af Unionens inspektionsprocedurer. Agenturet kan med tiden blive en referenceramme for videnskabelig og teknisk bistand til fiskerikontrol og -inspektion.
- (11) Med henblik på opfyldelse af den fælles fiskeripolitikens mål, der skal muliggøre en bæredygtig udnyttelse af levende akvatiske ressourcer som et led i en bæredygtig udvikling, vedtager Unionen foranstaltninger vedrørende bevarelse, forvaltning og udnyttelsen af levende akvatiske ressourcer.
- (12) For at sikre en korrekt håndhævelse af sådanne foranstaltninger er der behov for, at medlemsstaterne tager passende kontrol- og håndhævelsesmidler i brug. Med sigte på en mere effektiv kontrol og håndhævelse er det hensigtsmæssigt, at Kommissionen i overensstemmelse med proceduren omhandlet i artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013, og i samråd med de berørte medlemsstater, vedtager særlige kontrol- og inspektionsprogrammer.
- (13) Agenturets koordinering af medlemsstaternes operative samarbejde bør foregå på grundlag af fælles ressourceanvendelsesplaner, som tilrettelægger anvendelsen af de kontrol- og inspektionsressourcer, som de berørte medlemsstater har stillet til rådighed, med henblik på gennemførelsen af kontrol- og inspektionsprogrammerne. Medlemsstaternes fiskerikontrol og -inspektion bør foretages i overensstemmelse med fælles kriterier, prioriteter, referencepunkter og procedurer for kontrol og inspektion på grundlag af sådanne programmer.
- (14) Vedtagelsen af et kontrol- og inspektionsprogram forpligter medlemsstaterne til effektivt at yde de ressourcer, der er nødvendige for programmets gennemførelse. Det er nødvendigt, at medlemsstaterne straks meddeler agenturet, med hvilke kontrol- og inspektionsressourcer de agter at gennemføre et sådant program. Der bør ikke med de fælles ressourceanvendelsesplaner skabes yderligere forpligtelser med hensyn til kontrol, inspektion og håndhævelse eller i forbindelse med de ressourcer, der er nødvendige i denne sammenhæng.
- (15) Agenturet bør kun udarbejde en fælles ressourceanvendelsesplan, hvis det fremgår af arbejdsprogrammet.
- (16) Arbejdsprogrammet bør vedtages af bestyrelsen, der sørger for, at der er opnået tilstrækkelig enighed, herunder om overensstemmelse mellem agenturets opgaver i henhold til arbejdsprogrammet og agenturets disponible ressourcer på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne.
- (17) Den administrerende direktørs hovedopgave bør være i sine konsultationer med bestyrelsesmedlemmerne og medlemsstaterne at sørge for, at ambitionerne fastsat i arbejdsprogrammet for det enkelte år modsvarer af tilstrækkelige ressourcer, som medlemsstaterne har stillet til rådighed for agenturet til gennemførelse af arbejdsprogrammet.
- (18) Den administrerende direktør bør navnlig udarbejde detaljerede ressourceanvendelsesplaner under inddragelse af de ressourcer, som medlemsstaterne har meddelt, med henblik på gennemførelse af det enkelte kontrol- og inspektionsprogram og under overholdelse af reglerne og målene i det særlige kontrol- og inspektionsprogram, som den fælles ressourceanvendelsesplan er baseret på, samt andre relevante regler såsom reglerne vedrørende EU-kontrollører.
- (19) Det er i den forbindelse nødvendigt, at den administrerende direktør tilrettelægger arbejdet på en sådan måde, at medlemsstaterne får tilstrækkelig tid til at fremsætte deres kommentarer ud fra deres praktiske erfaring, samtidig med at agenturets arbejdsplan og tidsfristerne, der er fastsat i denne forordning, overholdes. Det er nødvendigt, at den administrerende direktør tager hensyn til de medlemsstaters interesser, der er berørt af fiskeriet i den enkelte plan. Det er med henblik på at sikre en effektiv og rettidig koordinering af den fælles kontrol og inspektion nødvendigt at fastlægge en procedure, der gør det muligt at vedtage planerne, når der ikke kan opnås enighed mellem de berørte medlemsstater.
- (20) Proceduren for udarbejdelse og vedtagelse af fælles ressourceanvendelsesplaner uden for EU-farvandene bør svare til proceduren for EU-farvandene. Grundlaget for sådanne fælles ressourceanvendelsesplaner bør være et internationalt kontrol- og inspektionsprogram, der udmønter internationale forpligtelser vedrørende kontrol og inspektion, som er bindende for Unionen.
- (21) For så vidt angår gennemførelsen af fælles ressourceanvendelsesplaner bør de berørte medlemsstater forene og anvende de kontrol- og inspektionsressourcer, som de har afsat til disse planer. Agenturet bør vurdere, om de disponible kontrol- og inspektionsressourcer er tilstrækkelige, og, hvis det er relevant, underrette de pågældende medlemsstater og Kommissionen om, at ressourcerne ikke er tilstrækkelige til, at de opgaver, der skal gennemføres ifølge kontrol- og inspektionsprogrammet, kan udføres.
- (22) Selv om medlemsstaterne bør overholde deres forpligtelser med hensyn til inspektion og kontrol, navnlig i henhold til det særlige kontrol- og inspektionsprogram, der er vedtaget i medfør af forordning (EU) nr. 1380/2013, bør agenturet ikke have bemyndigelse til at pålægge yderligere forpligtelser via fælles ressourceanvendelsesplaner eller til at iværksætte straffeforanstaltninger over for medlemsstaterne.

- (23) Agenturet bør med regelmæssige mellemrum vurdere, om de fælles ressourceanvendelsesplaner er effektive.
- (24) Det er hensigtsmæssigt at åbne mulighed for at vedtage særlige gennemførelsesbestemmelser for vedtagelse og godkendelse af fælles ressourceanvendelsesplaner. Det kan være nyttigt at anvende denne mulighed, når agenturet har påbegyndt sit virke, og hvis den administrerende direktør mener, at sådanne bestemmelser bør fastsættes i EU-retten.
- (25) Agenturet kan, hvis det ønskes, indgå aftale om at stille kontrol- og inspektionsressourcer til rådighed, som skal anvendes af de berørte medlemsstater i fællesskab.
- (26) Med henblik på udførelsen af agenturets opgaver bør Kommissionen, medlemsstaterne og agenturet udveksle relevante informationer om kontrol og inspektion via et informationsnet.
- (27) Agenturets status og struktur bør stemme overens med den objektive karakter, som de resultater, det forventes at præstere, skal have, og sætte det i stand til at udøve sine funktioner i tæt samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen. Derfor bør agenturet være selvstændigt både retligt, finansielt og administrativt, samtidig med at det bevarer nære forbindelser til EU-institutionerne og medlemsstaterne. Med henblik herpå er det både nødvendigt og hensigtsmæssigt, at agenturet er et EU-organ, der har status som juridisk person, og som udøver de beføjelser, der tillægges det ved denne forordning.
- (28) Med hensyn til agenturets ansvar i kontraktforhold, som reguleres i henhold til den ret, der gælder for aftaler indgået af agenturet, bør Den Europæiske Unions Domstol tillægges kompetence ved en voldgiftsbestemmelse i aftalen. Domstolen bør også have kompetence i tvister vedrørende skadeserstatning opstået i forbindelse med agenturets ansvar uden for kontraktforhold i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes ret.
- (29) Kommissionen og medlemsstaterne bør være repræsenteret i en bestyrelse, der vil være ansvarlig for, at agenturet fungerer korrekt og effektivt.
- (30) Da agenturet skal opfylde Unionens forpligtelser og efter anmodning fra Kommissionen samarbejde med tredjelande og regionale fiskeriorganisationer som led i Unionens internationale forpligtelser, bør bestyrelsens formand vælges blandt Kommissionens repræsentanter.
- (31) Ved fastsættelsen af bestyrelsens afstemningsregler bør der tages hensyn til medlemsstaternes og Kommissionens interesse i, at agenturet kommer til at fungere effektivt.
- (32) Der bør oprettes et rådgivende udvalg, der skal rådgive den administrerende direktør og sikre et tæt samarbejde mellem de berørte parter.
- (33) Det er hensigtsmæssigt, at en repræsentant for det rådgivende udvalg deltager i bestyrelsens drøftelser uden stemmeret.
- (34) Det er nødvendigt, at der fastsættes regler for udnævnelse og afskedigelse af den administrerende direktør for agenturet, og at fastsætte regler for, hvordan vedkommende skal udøve sit hverv.
- (35) For at fremme åbenheden omkring agenturets funktion bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽⁶⁾ gælde uindskrænket for agenturet.
- (36) For at beskytte fysiske personers privatliv bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾ gælde for nærværende forordning.
- (37) For at sikre agenturet fuld selvstændighed og uafhængighed bør det råde over et selvstændigt budget, hvor indtægterne hidrører fra et EU-bidrag og fra betalinger for kontraktlige tjenesteydelser, som agenturet har leveret. Unionens budgetprocedure bør gælde for så vidt angår EU-bidraget og enhver støtte, som ydes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Revisionsretten bør revidere regnskaberne.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (38) For at bekæmpe svig, korrupsion og anden ulovlig virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽⁸⁾, gælde uindskrænket for agenturet, som bør tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽⁹⁾.
- (39) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning, bør vedtages i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁰⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Denne forordning fastsætter bestemmelser om et Europæisk Fiskerikontrolagentur («agenturet»), der har til formål at tilrettelægge den operative koordinering af medlemsstaternes fiskerikontrol og -inspektion og bistå dem med at samarbejde med henblik på at overholde bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik for derigennem at sikre disses effektive og ensartede anvendelse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »kontrol og inspektion«: foranstaltninger truffet af medlemsstaterne, navnlig i henhold til artikel 5, 11, 71, 91 og 117 og kapitel VII i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 ⁽¹¹⁾, for at kontrollere og inspicere fiskeriaktiviteter, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik, herunder overvågning ved hjælp af satellitbaserede overvågningssystemer og observatørordninger;
- b) »kontrol- og inspektionsressourcer«: overvågningsfartøjer, fly og køretøjer og andet materiel samt kontrollører, observatører og andre menneskelige ressourcer, som medlemsstaterne anvender til kontrol og inspektion;
- c) »fælles ressourceanvendelsesplan«: en plan for operative ordninger for anvendelse af disponible kontrol- og inspektionsressourcer;
- d) »internationalt kontrol- og inspektionsprogram«: et program, der opstiller målsætninger, fælles prioriteter og kontrol- og inspektionsprocedurer med henblik på at opfylde Unionens internationale forpligtelser i forbindelse med kontrol og inspektion;
- e) »særligt kontrol- og inspektionsprogram«: et program, der opstiller mål, fælles prioriteter og kontrol- og inspektionsprocedurer, og som er udarbejdet i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009;
- f) »fiskeri«: fiskeriaktiviteter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 28, i forordning (EU) nr. 1380/2013;
- g) »EU-kontrollører «: kontrollører, der er opført i den i artikel 79, i forordning (EF) nr. 1224/2009 omhandlede fortegnelse.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽¹¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EU-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

KAPITEL II

AGENTURETS KOMMISSORIUM OG OPGAVER

Artikel 3

Kommissorium

Agenturet skal:

- a) koordinere medlemsstaternes kontrol og inspektion i forbindelse med Unionens kontrol- og inspektionsforpligtelser;
- b) koordinere anvendelsen af de nationale kontrol- og inspektionsressourcer, som de berørte medlemsstater har slået sammen i henhold til denne forordning;
- c) bistå medlemsstaterne med at indberette oplysninger om fiskeri og kontrol og inspektion til Kommissionen og tredjemand;
- d) på sit kompetenceområde bistå medlemsstaterne med at udføre deres opgaver og opfylde deres forpligtelser i henhold til den fælles fiskeripolitik;
- e) bistå medlemsstaterne og Kommissionen med at harmonisere anvendelsen af den fælles fiskeripolitik i hele Unionen;
- f) bidrage til medlemsstaternes og Kommissionens forskning i og udvikling af kontrol- og inspektionsteknik;
- g) bidrage til koordinering af inspektøruddannelse og erfaringsudveksling mellem medlemsstaterne;
- h) under iagttagelse af EU-regler koordinere operationerne til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret (»IUU«) fiskeri;
- i) bistå med en ensartet gennemførelse af kontrolordningen under den fælles fiskeripolitik, herunder navnlig:
 - tilrettelæggelsen af den operative samordning af medlemsstaternes kontrolaktiviteter med henblik på gennemførelse af specifikke kontrol- og inspektionsprogrammer, kontrolprogrammer vedrørende IUU-fiskeri og internationale kontrol- og inspektionsprogrammer;
 - foretage inspektioner i det omfang, det er nødvendigt for at udføre agenturets opgaver, i overensstemmelse med artikel 19;
- j) samarbejde med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 ⁽¹²⁾, og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 ⁽¹³⁾, hver inden for dets mandat, for at støtte de nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner, jf. nærværende forordnings artikel 8, ved at tilbyde tjenester, information, udstyr og uddannelse samt koordinere operationer med flere formål.

Artikel 4

Opgaver i forbindelse med Unionens internationale kontrol- og inspektionsforpligtelser

1. Agenturet skal på Kommissionens anmodning:
 - a) bistå Unionen og medlemsstaterne i forhold til tredjelande og regionale fiskerierorganisationer, som Unionen er medlem af
 - b) samarbejde med regionale fiskerierorganisationers kompetente myndigheder for så vidt angår Unionens kontrol- og inspektionsforpligtelser inden for rammerne af de arbejdsaftaler, der er indgået med disse organisationer.
2. Agenturet kan på Kommissionens anmodning samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder i spørgsmål om kontrol og inspektion inden for rammerne af aftaler, der er indgået mellem Unionen og disse tredjelande.
3. Agenturet kan inden for sit kompetenceområde på medlemsstaternes vegne udføre opgaver i henhold til internationale fiskeriaftaler, som Unionen er part i.

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1).

*Artikel 5***Opgaver i forbindelse med operativ koordinering**

1. Agenturets operative koordinering dækker kontrol med alle aktiviteter, der er omfattet af den fælles fiskeripolitik.
2. Agenturet udarbejder med henblik på den operative koordinering fælles ressourceanvendelsesplaner og tilrettelægger den operative koordinering af medlemsstaternes kontrol og inspektion i henhold til kapitel III.
3. Med henblik på at styrke den operative koordinering mellem medlemsstaterne kan agenturet udarbejde operative planer sammen med de berørte medlemsstater og koordinere gennemførelsen heraf.

*Artikel 6***Kontraktlige tjenesteydelser til medlemsstaterne**

Agenturet kan efter anmodning fra medlemsstaterne levere kontraktlige tjenesteydelser til dem i forbindelse med deres fiskerikontrol- og inspektionsforpligtelser i EU-farvande og/eller internationale farvande, herunder chartre, drive og bemandede kontrol- og inspektionsplatforme og stille observatører til rådighed til udførelse af fælles opgaver, som de berørte medlemsstater er ansvarlige for.

*Artikel 7***Bistand til Kommissionen og medlemsstaterne**

Agenturet bistår Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at sikre en ensartet og effektiv opfyldelse af deres forpligtelser på et højt niveau i henhold til reglerne i den fælles fiskeripolitik, herunder for så vidt angår bekæmpelse af IUU-fiskeri, og bistår dem i deres forbindelser med tredjelande. Agenturet skal navnlig:

- a) udarbejde et grundlæggende uddannelsesprogram for instruktører i medlemsstaternes fiskeriinspektorater og tilbyde supplerende kurser og seminarer til sådanne embedsmænd og andet personale, som er involveret i kontrol- og inspektionsaktiviteterne
- b) udarbejde et grundlæggende uddannelsesprogram for EU-kontrollører før deres første inspektion og sørge for regelmæssig ajourført efteruddannelse og seminarer til disse embedsmænd
- c) efter anmodning fra medlemsstaterne foranstalte fælles indkøb af varer og tjenesteydelser i forbindelse med medlemsstaternes kontrol- og inspektionsaktiviteter og forberedelsen og koordineringen af medlemsstaternes gennemførelse af fælles pilotprojekter
- d) udarbejde fælles operative procedurer for fælles kontrol- og inspektionsaktiviteter, som to eller flere medlemsstater skal foretage
- e) opstille kriterier for udveksling af kontrol- og inspektionsressourcer mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og tredjelande og for medlemsstaternes udlån af sådanne ressourcer
- f) foretage risikoanalyse på grundlag af fiskeridata om fangster, landinger og fiskeriindsats samt risikoanalyse af urapporterede landinger, herunder bl.a. sammenligning af data om fangster og import med data om eksport og nationalt forbrug
- g) efter anmodning fra Kommissionen eller medlemsstaterne udvikle fælles inspektionsmetoder og -procedurer
- h) efter anmodning bistå medlemsstaterne med at opfylde deres EU-forpligtelser og internationale forpligtelser, herunder bekæmpelse af IUU-fiskeri, og forpligtelser i henhold til regionale fiskeriforvaltningsorganisationer
- i) fremme og koordinere udviklingen af ensartede risikostyringsmetoder inden for sit kompetenceområde
- j) koordinere og fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og fælles standarder for udviklingen af prøvetagningsplaner i henhold til forordning (EF) nr. 1224/2009.

*Artikel 8***Europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner**

1. Agenturet støtter i samarbejde med Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed de nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner på nationalt plan og EU-plan og, hvor det er relevant, på internationalt plan, ved at:
 - a) udveksle, samkøre og analysere oplysninger, der er tilgængelige i skibsmeldesystemer og andre informationssystemer, som disse agenturer er vært for eller har adgang til, i overensstemmelse med deres respektive retsgrundlag, og uden at dette berører medlemsstaternes ejendomsret til data

- b) levere overvågnings- og kommunikationstjenester på grundlag af den nyeste teknologi, herunder rumbaseret og jordbaseret infrastruktur og sensorer på enhver form for platform
- c) opbygge kapacitet ved at udarbejde retningslinjer og anbefalinger og ved at etablere bedste praksis samt gennem uddannelse og udveksling af personale
- d) forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet om kystvagtfunktioner, herunder ved at analysere operative udfordringer og nye risici på det maritime område
- e) dele kapacitet gennem planlægning og gennemførelse af operationer med flere formål og gennem deling af aktiver og andre disponible redskaber, i det omfang disse aktiviteter er koordineret af disse agenturer og godkendt af de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.

2. De nærmere former for samarbejde om kystvagtfunktioner mellem agenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed fastsættes i en samarbejdsordning i overensstemmelse med deres respektive mandater og de finansielle bestemmelser, der gælder for disse agenturer. En sådan ordning skal godkendes af bestyrelserne for agenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed.

3. Kommissionen stiller i tæt samarbejde med medlemsstaterne, agenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed en praktisk håndbog om europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner til rådighed. Denne håndbog skal indeholde retningslinjer, anbefalinger og bedste praksis for udveksling af oplysninger. Kommissionen vedtager håndbogen i form af en henstilling.

KAPITEL III

OPERATIV KOORDINERING

Artikel 9

Opfyldelse af Unionens forpligtelser i forbindelse med kontrol og inspektion

1. Agenturet samordner på Kommissionens anmodning medlemsstaternes kontrol og inspektion på grundlag af internationale kontrol- og inspektionsprogrammer ved at udarbejde fælles planer for ressourceanvendelse.
2. Agenturet kan købe, leje eller chartre det udstyr, der er nødvendigt for at gennemføre de fælles ressourceanvendelsesplaner, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 10

Gennemførelse af særlige kontrol- og inspektionsprogrammer

1. Agenturet koordinerer gennemførelsen af de særlige kontrol- og inspektionsprogrammer, der er fastsat i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009, ved hjælp af fælles ressourceanvendelsesplaner.
2. Agenturet kan købe, leje eller chartre det udstyr, der er nødvendigt for at gennemføre de fælles ressourceanvendelsesplaner, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 11

Fælles ressourceanvendelsesplaner

Hver fælles plan for ressourceanvendelse skal:

- a) opfylde det relevante kontrol- og inspektionsprogramms krav
- b) anvende de kriterier, referencepunkter, prioriteter og fælles kontrolprocedurer, som Kommissionen har fastsat i kontrol- og inspektionsprogrammer
- c) søge at tilpasse de eksisterende nationale kontrol- og inspektionsressourcer, der er givet meddelelse om i henhold til artikel 12, stk. 2, til behovet samt tilrettelægge anvendelsen heraf
- d) tilrettelægge anvendelsen af de menneskelige og materielle ressourcer for så vidt angår de perioder og områder, hvor de skal anvendes, herunder tilrettelægge arbejdet for holdene af EU-kontrollører fra mere end en medlemsstat
- e) tage hensyn til de berørte medlemsstaters eksisterende forpligtelser i forbindelse med andre fælles planer for ressourceanvendelse samt til eventuelle specifikke regionale eller lokale begrænsninger
- f) fastsætte de omstændigheder, hvorunder en medlemsstats kontrol- og inspektionsressourcer må bevæge sig ind i farvand, som er under en anden medlemsstats overhøjhed og jurisdiktion.

*Artikel 12***Meddelelse om kontrol- og inspektionsressourcer**

1. Hvert år inden den 15. oktober meddeler medlemsstaterne agenturet, hvilke kontrol- og inspektionsressourcer de har til rådighed til kontrol og inspektion det følgende år.
2. Hver medlemsstat meddeler agenturet, med hvilke ressourcer det agter at gennemføre det internationale kontrol- og inspektionsprogram eller et særligt kontrol- og inspektionsprogram, det er berørt af, senest en måned efter at medlemsstaterne har fået meddelelse om en afgørelse om oprettelsen af et sådant program.

*Artikel 13***Procedure for vedtagelse af fælles ressourceanvendelsesplaner**

1. På grundlag af de i artikel 12, stk. 2, omhandlede meddelelser og inden tre måneder fra modtagelsen af sådanne meddelelser udarbejder agenturets administrerende direktør i samråd med de berørte medlemsstater et udkast til en fælles ressourceanvendelsesplan.
2. I udkastet til den fælles ressourceanvendelsesplan anføres de kontrol- og inspektionsressourcer, som vil kunne anvendes i forening til at gennemføre det kontrol- og inspektionsprogram, som planen vedrører, på grundlag af de berørte medlemsstaters interesse i det pågældende fiskeri.

En medlemsstats interesse i et fiskeri vurderes med udgangspunkt i følgende kriterier, hvis relative vægtning afhænger af den enkelte plans særlige karakteristika:

- a) den relative udstrækning af de farvande, der hører under dens overhøjhed eller jurisdiktion, og som er omfattet af den fælles ressourceanvendelsesplan;
 - b) den mængde fisk, der i en given referenceperiode landes på dens område i forhold til de samlede landinger fra det fiskeri, som er omfattet af den fælles ressourceanvendelsesplan;
 - c) det relative antal EU-fiskerfartøjer, der fører dens flag (maskineffekt og bruttotonnage), og som er involveret i det fiskeri, som er omfattet af den fælles ressourceanvendelsesplan, i forhold til det samlede antal fartøjer, der er involveret i dette fiskeri;
 - d) dens kvotes relative størrelse, eller, hvis der ikke er nogen kvote, dens fangst inden for dette fiskeri i en given referenceperiode.
3. Hvis det under udarbejdelsen af et udkast til en fælles ressourceanvendelsesplan bliver klart, at der ikke er tilstrækkelige kontrol- og inspektionsressourcer til rådighed til at opfylde kravene i det relevante kontrol- og inspektionsprogram, underretter den administrerende direktør straks de berørte medlemsstater og Kommissionen.

4. Den administrerende direktør meddeler de berørte medlemsstater og Kommissionen udkastet til den fælles ressourceanvendelsesplan. Hvis de berørte medlemsstater eller Kommissionen ikke inden femten arbejdsdage fra meddelelsen har gjort indvendinger, godkender den administrerende direktør planen.

5. Hvis en eller flere af de berørte medlemsstater eller Kommissionen har gjort indvendinger, overgiver den administrerende direktør sagen til Kommissionen. Kommissionen kan foretage de nødvendige justeringer af planen og vedtage den efter proceduren i artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

6. Agenturet tager de fælles ressourceanvendelsesplaner op til årlig revision i samråd med de berørte medlemsstater for at tage hensyn til eventuelle nye kontrol- og inspektionsprogrammer, som de berørte medlemsstater er med i, og eventuelle prioriteter, som Kommissionen har opstillet i kontrol- og inspektionsprogrammerne.

*Artikel 14***Gennemførelse af fælles ressourceanvendelsesplaner**

1. Der gennemføres fælles kontrol og inspektion på grundlag af fælles ressourceanvendelsesplaner.
2. De berørte medlemsstater skal på grundlag af en fælles ressourceanvendelsesplan:
 - a) stille de kontrol- og inspektionsressourcer til rådighed, som er afset til den fælles ressourceanvendelsesplan;
 - b) udpege en national kontaktperson/koordinator med tilstrækkelige beføjelser til i tide at kunne efterkomme anmodninger fra agenturet, der har med gennemførelsen af den fælles ressourceanvendelsesplan at gøre, og underrette agenturet herom;
 - c) anvende deres sammenlagte kontrol- og inspektionsressourcer i overensstemmelse med den fælles ressourceanvendelsesplan og de i stk. 4 omhandlede krav;

- d) give agenturet onlineadgang til de informationer, der er nødvendige for gennemførelsen af den fælles ressourceanvendelsesplan;
 - e) samarbejde med agenturet om gennemførelsen af den fælles ressourceanvendelsesplan;
 - f) sørge for, at alle kontrol- og inspektionsressourcer, der er sat ind til gennemførelse af en fælles EU-ressourceanvendelsesplan, udfører deres opgaver i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitikens regler.
3. Med forbehold af medlemsstaternes forpligtelser under en fælles ressourceanvendelsesplan, udarbejdet i henhold til artikel 13, er kommandoen over og kontrollen med de kontrol- og inspektionsressourcer, der er tildelt en fælles ressourceanvendelsesplan, de kompetente nationale myndigheders ansvar i henhold til national ret.
 4. Den administrerende direktør kan opstille krav til gennemførelsen af en fælles ressourceanvendelsesplan, der er vedtaget i henhold til artikel 13. Sådanne krav må ikke gå ud over denne plans rammer.

Artikel 15

Vurdering af fælles ressourceanvendelsesplaner

Agenturet foretager en årlig vurdering af, hvor effektiv hver enkelt fælles ressourceanvendelsesplan er, samt, på grundlag af den foreliggende dokumentation, en analyse af, om der er risiko for, at fiskeriaktiviteterne ikke er i overensstemmelse med de gældende kontrolforanstaltninger. Sådanne vurderinger fremsendes straks til Europa-Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 16

Fiskeri, der ikke er omfattet af kontrol- og inspektionsprogrammer

To eller flere medlemsstater kan anmode agenturet om at koordinere anvendelsen af deres kontrol- og inspektionsressourcer i forbindelse med et fiskeri eller et område, der ikke er omfattet af et kontrol- og inspektionsprogram. Koordineringen finder sted i henhold til kontrol- og inspektionskriterier og prioriteter, som de berørte medlemsstater har aftalt.

Artikel 17

Informationsnet

1. Kommissionen, agenturet og medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler de relevante oplysninger, de har til rådighed, om fælles kontrol og inspektion i EU-farvande og internationale farvande.
2. Hver national kompetent myndighed træffer foranstaltninger i henhold til den relevante EU-lovgivning til at sikre, at de oplysninger, de modtager i henhold til stk. 1 i denne artikel, behandles fortroligt, jf. artikel 112 og 113 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 18

Gennemførelsesbestemmelser

Der kan vedtages gennemførelsesbestemmelser til dette kapitel efter proceduren omhandlet i artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Disse bestemmelser kan navnlig omhandle procedurerne for udarbejdelse og vedtagelse af udkast til fælles planer for ressourceanvendelse.

KAPITEL IV

AGENTURETS BEFØJELSER

Artikel 19

Udpegelse af embedsmænd i agenturet til EU-kontrollører

Embedsmænd i agenturet kan udpeges til EU-kontrollører i internationale farvande i overensstemmelse med artikel 79 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

*Artikel 20***Agenturets foranstaltninger**

Agenturet skal efter behov:

- a) udgive manualer om harmoniserede inspektionsstandarder
- b) udarbejde vejledningsmateriale, der afspejler bedste praksis i forbindelse med kontrol af den fælles fiskeripolitik, herunder undervisningsmateriale til embedsmænd, der beskæftiger sig med kontrol, og opdatere sådant materiale regelmæssigt
- c) sørge for den nødvendige tekniske og administrative bistand til Kommissionen, så den kan løse sine opgaver.

*Artikel 21***Samarbejde**

1. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder med agenturet og yder det den nødvendige bistand, så det kan udføre sit arbejde.
2. Under behørig hensyntagen til de forskellige retssystemer i medlemsstaterne fremmer agenturet samarbejdet mellem medlemsstaterne og mellem dem og Kommissionen om udvikling af harmoniserede kontrolstandarder i overensstemmelse med EU-lovgivningen og under inddragelse af bedste praksis i medlemsstaterne og vedtagne internationale standarder.

*Artikel 22***Beredskabsenhed**

1. Hvis Kommissionen på eget initiativ eller på anmodning af mindst to medlemsstater afdækker en situation, der indebærer en direkte, indirekte eller potentiel alvorlig risiko for den fælles fiskeripolitik, og denne risiko ikke kan forebygges, fjernes eller nedbringes ved eksisterende midler og heller ikke kan styres på betryggende måde, underrettes agenturet omgående.
2. Ved en sådan meddelelse fra Kommissionen eller på eget initiativ opretter agenturet omgående en beredskabsenhed og underretter Kommissionen derom.

*Artikel 23***Beredskabsenhedens opgaver**

1. Den af agenturet oprettede beredskabsenhed er ansvarlig for at indsamle og evaluere alle relevante oplysninger og for at finde ud af, hvordan risikoen for den fælles fiskeripolitik kan forebygges, fjernes eller nedbringes så effektivt og hurtigt som muligt.
2. Beredskabsenheden kan anmode om bistand fra alle offentlige myndigheder eller privatpersoner, hvis ekspertise anses for nødvendig for at håndtere nødsituationen effektivt.
3. Agenturet foretager den nødvendige koordinering for at sikre, at nødsituationen håndteres hensigtsmæssigt og rettidigt.
4. Beredskabsenheden holder efter behov offentligheden orienteret om risici og trufne foranstaltninger.

*Artikel 24***Flerårigt arbejdsprogram**

1. Agenturet fastsætter i sit flerårige arbejdsprogram overordnede mål, mandat, opgaver, resultatindikatorer og prioriterede indsatsområder for hver af sine tiltag over en femårig periode. Programmet skal indeholde en præsentation af planen for personalepolitikken og et overslag over de budgetbevillinger, der skal stilles til rådighed for at nå målene for den femårige periode.
2. Det flerårige arbejdsprogram fremlægges i overensstemmelse med det aktivitetsbaserede forvaltningssystem og de aktivitetsbaserede metoder, som Kommissionen har udviklet. Det vedtages af bestyrelsen.
3. Det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra c), henviser til det flerårige arbejdsprogram. Tilføjelser, ændringer eller fjernelser i forhold til det foregående års arbejdsprogram skal klart fremgå, og det samme gælder fremskridt i forhold til de overordnede mål og prioriterede indsatsområder for det flerårige arbejdsprogram.

*Artikel 25***Samarbejde i maritime spørgsmål**

Agenturet bidrager til at gennemføre Unionens integrerede havpolitik og navnlig til at indgå administrative aftaler med andre organer i spørgsmål, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, efter godkendelse i bestyrelsen. Den administrerende direktør underretter tidligt i forhandlingerne Kommissionen og medlemsstaterne herom.

*Artikel 26***Detaljerede regler**

Detaljerede regler for gennemførelsen af dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Disse regler kan navnlig dække opstilling af planer for reaktion på nødsituationer, oprettelse af beredskabsenheden og de praktiske procedurer, der skal anvendes.

KAPITEL V

INTERN STRUKTUR OG FUNKTION*Artikel 27***Retlig status og hovedkontor**

1. Agenturet er et EU-organ og har status som juridisk person.
2. Agenturet har i hver enkelt medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som vedkommende stats ret tillægger juridiske personer. Det kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre, og det kan optræde som part i retssager.
3. Agenturet repræsenteres af sin administrerende direktør.
4. Agenturet har hjemsted i Vigo i Spanien.

*Artikel 28***Personale**

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, som fastlagt i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁴⁾, og de bestemmelser, som Den Europæiske Unions institutioner i fællesskab har vedtaget til anvendelse af vedtægten og ansættelsesvilkårene, gælder for agenturets personale. Bestyrelsen vedtager i samråd med Kommissionen de fornødne nærmere bestemmelser for anvendelsen.
2. Agenturet udøver over for sine ansatte de beføjelser, vedtægten og ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte tillægger ansættelsesmyndigheden, jf. dog artikel 39.
3. Agenturets personale består af tjenestemænd, som midlertidigt udpeges eller udlånes af Kommissionen, og af øvrige ansatte, som agenturet efter behov ansætter til udførelse af sine opgaver.

Agenturet kan også beskæftige embedsmænd, som medlemsstaterne har udlånt på midlertidig basis.

*Artikel 29***Privilegier og immuniteter**

Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter gælder for agenturet.

*Artikel 30***Erstatningsansvar**

1. Agenturets ansvar i kontraktforhold er undergivet den ret, der finder anvendelse på den pågældende aftale.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til voldgiftsbestemmelser i de af agenturet indgåede aftaler.

⁽¹⁴⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsatninger, der er fælles for medlemsstaternes ret, erstatte skader, der er forvoldt af agenturet selv eller af dets ansatte under udøvelsen af deres hverv. Domstolen har kompetence til at træffe afgørelse i tvister vedrørende sådanne skadeserstatninger.
4. De ansattes personlige ansvar over for agenturet fastlægges i den vedtægt eller i de ansættelsesvilkår, der gælder for dem.

Artikel 31

Sprog

1. Bestemmelserne i Rådets forordning nr. 1 ⁽¹⁵⁾ gælder for agenturet.
2. De oversættelsestjenesteydelser, agenturets virksomhed kræver, leveres af Oversættelsescenteret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 32

Nedsættelse af bestyrelsen samt dennes beføjelser

1. Agenturet har en bestyrelse.
2. Bestyrelsen:
 - a) udnævner og afskediger den administrerende direktør i henhold til artikel 39;
 - b) vedtager hvert år senest den 30. april agenturets almindelige beretning for det foregående år og sender den til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og medlemsstaterne. Beretningen skal offentliggøres;
 - c) vedtager hvert år senest den 31. oktober under hensyntagen til udtalelse fra Kommissionen og medlemsstaterne agenturets arbejdsprogram for det kommende år og sender det til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Arbejdsprogrammet skal indeholde agenturets vigtigste mål. Agenturets forpligtelser i forbindelse med kontrol- og overvågningsprogrammer prioriteres højest i programmet. Det vedtages med forbehold af Unionens årlige budgetprocedure. Hvis Kommissionen inden 30 dage efter datoen for arbejdsprogrammets vedtagelse erklærer sig uenig i programmet, gennemgår bestyrelsen det på ny og vedtager det inden for en frist på to måneder, eventuelt med ændringer, ved andenbehandling;

- d) vedtager agenturets endelige budget inden regnskabsårets begyndelse og justerer det om nødvendigt i overensstemmelse med EU-bidraget og agenturets øvrige indtægter;
- e) udfører sine opgaver i forbindelse med agenturets budget i overensstemmelse med artikel 44, 45 og 47;
- f) har disciplinærmyndighed over den administrerende direktør;
- g) fastsætter sin forretningsorden, hvorefter der om nødvendigt kan nedsættes underudvalg under bestyrelsen;
- h) vedtager de procedurer, der er nødvendige, for at agenturet kan udføre sine opgaver.

Artikel 33

Bestyrelsens sammensætning

1. Bestyrelsen sammensættes af repræsentanter for medlemsstaterne og seks repræsentanter for Kommissionen. Hver medlemsstat har ret til at udpege et medlem. Medlemsstaterne og Kommissionen udpeger en suppleant for hvert medlem, som repræsenterer medlemmet i dets fravær.
2. Bestyrelsesmedlemmerne udpeges på grundlag af deres erfaring og ekspertise inden for fiskerikontrol og -inspektion.
3. Medlemmerne udpeges for en periode på fem år regnet fra udpegningsdatoen. Mandatet kan fornyes.

⁽¹⁵⁾ Rådets forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

*Artikel 34***Bestyrelsens formandskab**

1. Bestyrelsen vælger en formand blandt Kommissionens repræsentanter. Bestyrelsen vælger en næstformand blandt sine medlemmer. Næstformanden afløser formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.
2. Formandens og næstformandens mandatperiode er tre år og udløber, når deres medlemskab af bestyrelsen ophører. Den kan fornys én gang.

*Artikel 35***Møder**

1. Bestyrelsen indkaldes til møde af formanden. Formanden fastlægger dagsordenen under hensyntagen til forslag fra bestyrelsens medlemmer og agenturets administrerende direktør.
2. Den administrerende direktør og en repræsentant, der udpeges af det rådgivende udvalg, deltager i forhandlingerne uden stemmeret.
3. Bestyrelsen afholder ordinært møde mindst en gang om året. Den træder desuden sammen på formandens initiativ eller efter anmodning fra Kommissionen eller en tredjedel af de medlemsstater, der er repræsenteret i bestyrelsen.
4. Bestyrelsen kan, når det drejer sig om fortrolige spørgsmål eller interessekonflikter, beslutte at drøfte specifikke punkter på dagsordenen, uden at det af det rådgivende udvalg udpegede medlem er til stede. Nærmere regler for anvendelsen af denne bestemmelse kan fastlægges i forretningsordenen.
5. Bestyrelsen kan indbyde enhver, hvis synspunkt kan være af interesse, til at overvære dens møder som observatør.
6. Bestyrelsens medlemmer kan med forbehold af forretningsordenens bestemmelser bistås af rådgivere eller eksperter.
7. Bestyrelsens sekretariatsforretninger varetages af agenturet.

*Artikel 36***Afstemning**

1. Bestyrelsen træffer beslutning med absolut flertal.
2. Hvert medlem har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, har suppleanten stemmeret.
3. Forretningsordenen fastlægger de nærmere afstemningsregler, navnlig betingelserne for, at et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt om nødvendigt alle krav vedrørende beslutningsdygtighed.

*Artikel 37***Interesseerklæring**

Medlemmerne af bestyrelsen afgiver en interesseerklæring, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der vil kunne anses for at berøre deres uafhængighed. Sådanne erklæringer afgives skriftligt hvert år, eller når en interessekonflikt vil kunne opstå i forbindelse med punkter på dagsordenen. I sidstnævnte tilfælde har det pågældende medlem ikke stemmeret under disse dagsordenpunkter.

*Artikel 38***Den administrerende direktørs opgaver og beføjelser**

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør. Med forbehold af Kommissionens og bestyrelsens respektive beføjelser må den administrerende direktør hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.
2. Den administrerende direktør skal ved udførelsen af sine opgaver følge den fælles fiskeripolitikks principper.

3. Den administrerende direktør har følgende opgaver og beføjelser:
 - a) Vedkommende udarbejder udkastet til arbejdsprogrammet og forelægger det for bestyrelsen efter at have hørt Kommissionen og medlemsstaterne. Vedkommende træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre arbejdsprogrammet inden for de grænser, der er fastsat i denne forordning, gennemførelsesbestemmelserne hertil og anden gældende ret.
 - b) Vedkommende træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre agenturets organisation og funktionsmåde i overensstemmelse med denne forordning, og vedtager i den forbindelse interne administrative instrukser og offentliggør bekendtgørelser.
 - c) Vedkommende træffer alle nødvendige foranstaltninger, herunder vedtagelse af beslutninger om agenturets ansvar på grundlag af kapitel II og III, herunder om chartring og anvendelse af kontrol- og inspektionsressourcer og drift af et informationsnet.
 - d) Vedkommende skal efterkomme anmodninger fra Kommissionen og anmodninger om bistand fra en medlemsstat i henhold til artikel 6, 7 og 16.
 - e) Vedkommende indfører en effektiv overvågningsordning, således at agenturets resultater kan sammenholdes med de operative mål. På dette grundlag udarbejder den administrerende direktør hvert år et udkast til den almindelige beretning og forelægger det for bestyrelsen. Vedkommende indfører regelmæssige evalueringsprocedurer baseret på anerkendte faglige standarder.
 - f) Vedkommende udøver beføjelserne i artikel 28, stk. 2, over for de ansatte.
 - g) Vedkommende udarbejder overslag over agenturets indtægter og udgifter i overensstemmelse med artikel 44 og gennemfører budgettet i overensstemmelse med artikel 45.
4. Den administrerende direktør er ansvarlig for sine aktiviteter over for bestyrelsen.

Artikel 39

Udnævnelse og afskedigelse af den administrerende direktør

1. Den administrerende direktør udpeges af bestyrelsen på grundlag af merit og dokumenteret relevant erfaring på den fælles fiskeripolitikens område og inden for fiskerikontrol og -inspektion fra en liste med mindst to kandidater, som Kommissionen forelægger på grundlag af en udvælgelsesprocedure efter opslag af stillingen i *Den Europæiske Unions Tidende* og andetsteds i form af indkaldelse af interessetilkendegivelser.
2. Bestyrelsen har beføjelse til at afskedige den administrerende direktør. Bestyrelsen behandler et sådant punkt efter anmodning fra Kommissionen eller en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne.
3. Bestyrelsen træffer afgørelser omhandlet i stk. 1 og 2 med et flertal på to tredjedele af medlemmerne.
4. Den administrerende direktør udnævnes for fem år. Perioden kan efter forslag fra Kommissionen forlænges én gang med yderligere fem år, og denne forlængelse godkendes med et flertal på to tredjedele af bestyrelsens medlemmer.

Artikel 40

Det rådgivende udvalg

1. Det rådgivende udvalg sammensættes af de i artikel 43 i forordning (EU) nr. 1380/2013 omhandlede repræsentanter fra de rådgivende råd, idet hvert enkelt rådgivende råd udpeger én repræsentant til udvalget. En repræsentant kan afløses af sin suppleant, der udpeges samtidig.

2. Medlemmer af det rådgivende udvalg må ikke være medlem af bestyrelsen.

Det rådgivende udvalg udpeger ét af sine medlemmer til at deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret.

3. Det rådgivende udvalg rådgiver på den administrerende direktørs anmodning denne om udførelsen af dennes hverv i henhold til denne forordning.

4. Den administrerende direktør er formand for det rådgivende udvalg. Formanden indkalder til møde i udvalget mindst én gang om året.

5. Agenturet yder det rådgivende udvalg den nødvendige praktiske bistand og varetager sekretariatsforretningen i forbindelse med udvalgets møder.

6. Bestyrelsesmedlemmerne kan deltage i det rådgivende udvalgs møder.

*Artikel 41***Åbenhed og kommunikation**

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på agenturets dokumenter.
2. Bestyrelsen træffer senest seks måneder efter datoen for sit første møde praktiske foranstaltninger til at gennemføre forordning (EF) nr. 1049/2001.
3. Agenturet kan selv tage initiativ til kommunikation inden for sit ansvarsområde. Det sikrer navnlig, at offentligheden og alle interesserede parter hurtigt får objektive, pålidelige og letforståelige oplysninger om agenturets arbejde.
4. Bestyrelsen fastsætter de nødvendige interne regler for gennemførelse af stk. 3.
5. Klager over afgørelser truffet af agenturet i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001 kan indbringes for Den Europæiske ombudsmand eller Domstolen i henhold til artikel 228 og 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
6. Oplysninger, der indsamles af Kommissionen og agenturet i overensstemmelse med denne forordning, er omfattet af forordning (EU) 2018/1725.

*Artikel 42***Tavshedspligt**

1. Bestyrelsens medlemmer, den administrerende direktør og agenturets ansatte har, selv efter at deres hverv er ophørt, tavshedspligt i henhold til artikel 339 i TEUF.
2. Bestyrelsen fastsætter interne regler for den praktiske gennemførelse af tavshedspligten, jf. stk. 1.

*Artikel 43***Adgang til oplysninger**

1. Kommissionen har ubegrænset adgang til alle agenturets oplysninger. Agenturet skal på Kommissionens forlangende udlevere alle oplysninger og vurderinger af sådanne oplysninger til Kommissionen i den af Kommissionen ønskede form.
2. Medlemsstater, som berøres af en af agenturets operationer, har adgang til de oplysninger, som agenturet indsamler i forbindelse med sådanne operationer, dog med forbehold af de betingelser, som måtte blive opstillet efter proceduren omhandlet i artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER*Artikel 44***Budget**

1. Agenturets indtægter udgøres af:
 - a) et tilskud fra Unionen, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektion »Kommissionen«)
 - b) gebyrer for tjenesteydelser, som agenturet har leveret til medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 6
 - c) gebyrer for publikationer, uddannelse og/eller andre tjenesteydelser, som agenturet har leveret.
2. Agenturets udgifter omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.
3. Den administrerende direktør udarbejder et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår og forelægger det for bestyrelsen sammen med et udkast til stillingsfortegnelse.
4. Indtægter og udgifter skal balancere.
5. Hvert år udarbejder bestyrelsen på grundlag af et udkast til overslag over indtægter og udgifter et overslag over agenturets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår.
6. Bestyrelsen sender senest den 31. marts Kommissionen det i stk. 5 omhandlede overslag, der skal indbefatte et udkast til stillingsfortegnelse tillige med det foreløbige arbejdsprogram.

7. Kommissionen sender overslaget til Europa-Parlamentet og Rådet (»budgetmyndigheden«) sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.
8. På grundlag af overslaget anfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de beløb, som den finder påkrævet i forbindelse med stillingsfortegnelsen, og de tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, og forelægger det for budgetmyndigheden i overensstemmelse med artikel 314 i TEUF.
9. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne i form af tilskud til agenturet. Budgetmyndigheden godkender agenturets stillingsfortegnelse.
10. Budgettet vedtages af bestyrelsen. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.
11. Bestyrelsen underretter hurtigst muligt budgetmyndigheden om alle projekter, som den agter at gennemføre, og som kan få betydelige finansielle følgevirkninger for finansieringen af budgettet, navnlig projekter vedrørende fast ejendom, såsom leje eller erhvervelse af ejendomme. Den underretter Kommissionen herom.
12. Når en af budgetmyndighedens parter har meddelt, at den agter at fremsætte en udtalelse, sender den bestyrelsen denne senest seks uger efter datoen for underretningen om projektet.

Artikel 45

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører agenturets budget.
2. Senest den 1. marts efter hvert afsluttet regnskabsår sender agenturets regnskabsfører det foreløbige årsregnskab ledsaget af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 245 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁶⁾ (»finansforordningen«).
3. Senest den 31. marts efter hvert afsluttet regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører agenturets foreløbige årsregnskab ledsaget af beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Revisionsretten. Beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning sendes tillige til Europa-Parlamentet og Rådet.
4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger om agenturets foreløbige årsregnskab opstiller den administrerende direktør i medfør af artikel 246 i finansforordningen på eget ansvar agenturets endelige årsregnskab og sender det til bestyrelsen til udtalelse.
5. Bestyrelsen afgiver udtalelse om agenturets endelige årsregnskab.
6. Senest den 1. juli i det efterfølgende år sender den administrerende direktør det endelige årsregnskab og bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
7. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
8. Agenturet opretter en intern revisionsfunktion, som skal ske under iagttagelse af de relevante internationale standarder.
9. Den administrerende direktør sender senest den 30. september Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Den administrerende direktør sender ligeledes dette svar til bestyrelsen.
10. Den administrerende direktør forelægger på Europa-Parlamentets anmodning disse alle oplysninger, der måtte være nødvendige for, at dechargeproceduren for det pågældende regnskabsår kan forløbe gnidningsløst, jf. artikel 261, stk. 3, i finansforordningen.
11. Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet inden den 30. april i det andet derpå følgende år agenturets administrerende direktør decharge for gennemførelsen af det pågældende års budget.

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

*Artikel 46***Bekæmpelse af svig**

1. For at bekæmpe svig, korruption og andre ulovlige handlinger gælder forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 uindskrænket for agenturet.
2. Agenturet tiltræder den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og fastlægger omgående de relevante bestemmelser, som skal gælde for alle agenturets medarbejdere.
3. I finansieringsafgørelserne samt enhver aftale eller ethvert instrument til gennemførelse heraf fastsættes det udtrykkeligt, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos dem, der modtager midler fra agenturet, og dem, der fordeler midlerne.

*Artikel 47***Finansielle bestemmelser**

Bestyrelsen vedtager efter at have fået Kommissionens godkendelse og efter udtalelse fra Revisionsretten agenturets finansielle bestemmelser. De må kun afvige fra Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 ⁽¹⁷⁾, såfremt dette er nødvendigt som følge af agenturets særlige behov, og kun hvis Kommissionen på forhånd giver sit samtykke.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 48***Evaluerings**

1. Senest fem år efter datoen, hvor agenturet har indledt sin virksomhed, og derefter hvert femte år lader bestyrelsen foretage en uafhængig ekstern evaluering af denne forordnings gennemførelse. Kommissionen stiller alle oplysninger til rådighed for agenturet, som dette finder relevante for evalueringen.
2. Ved hver evaluering vurderes det, hvilken virkning denne forordning har haft, om agenturet og dets arbejdsmetoder har været nyttige, relevante og effektive, og i hvilket omfang det har været med til at skabe et højt niveau for efterlevelse af den fælles fiskeripolitikens regler. Bestyrelsen præciserer opgaven nærmere efter aftale med Kommissionen og efter høring af de berørte parter.
3. Evalueringen forelægges bestyrelsen, som fremsætter henstillinger til Kommissionen med henblik på ændringer af denne forordning, agenturet og dets arbejdsform. Kommissionen sender resultaterne af evalueringen og henstillingerne til Europa-Parlamentet og Rådet, og de offentliggøres.

*Artikel 49***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 768/2005 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 50***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁷⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 af 30. september 2013 om rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 328 af 7.12.2013, s. 42).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BILAG I

Ophævet forordning med oversigt over efterfølgende ændringer

Rådets forordning (EF) nr. 768/2005

(EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1)

Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009

(EUT L 343 af 22.11.2009, s. 1)

Kun artikel 120

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1626

(EUT L 251 af 16.9.2016, s. 80)

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 768/2005	Nærværende forordning
Artikel 1-7	Artikel 1-7
Artikel 7a	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 17a	Artikel 19
Artikel 17b	Artikel 20
Artikel 17c	Artikel 21
Artikel 17d	Artikel 22
Artikel 17e	Artikel 23
Artikel 17f	Artikel 24
Artikel 17g	Artikel 25
Artikel 17h	Artikel 26
Artikel 18	Artikel 27
Artikel 19	Artikel 28
Artikel 20	Artikel 29
Artikel 21	Artikel 30
Artikel 22	Artikel 31
Artikel 23	Artikel 32
Artikel 24	Artikel 33
Artikel 25	Artikel 34
Artikel 26	Artikel 35
Artikel 27	Artikel 36
Artikel 28	Artikel 37
Artikel 29	Artikel 38
Artikel 30	Artikel 39
Artikel 31	Artikel 40
Artikel 32	Artikel 41
Artikel 33	Artikel 42
Artikel 34	Artikel 43
Artikel 35	Artikel 44
Artikel 36	Artikel 45
Artikel 37	Artikel 46
Artikel 38	Artikel 47
Artikel 39	Artikel 48
Artikel 40	—
Artikel 41	—
—	Artikel 49
Artikel 42	Artikel 50
—	Bilag I
—	Bilag II

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/474
af 19. marts 2019
om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33, 114 og 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽³⁾ indføres en EU-toldkodeks (kodeksen) og fastlægges almindelige regler og procedurer, som gælder for varer, der føres ind i eller ud af Unionens toldområde.
- (2) Den italienske kommune Campione d'Italia, der er en italiensk eksklave på Schweiz' område, og den italienske del af Luganosøen bør medtages i Unionens toldområde, fordi de historiske argumenter for udelukkelsen af disse områder, såsom deres isolation og økonomiske ulemper, har mistet deres gyldighed. Af samme årsag bør disse områder være omfattet af den generelle ordning for punktafgifter, samtidig med at de fortsat udelukkes fra det fælles merværdiafgiftssystem. For at sikre, at disse ændringer konsekvent finder anvendelse fra det samme tidspunkt, bør medtagelsen af disse områder i Unionens toldområde finde anvendelse fra den 1. januar 2020.
- (3) Kodeksen bør ændres for at præcisere, at indehaveren af en afgørelse vedrørende bindende tarifieringsoplysninger (BTO) kan benytte denne afgørelse i op til seks måneder efter, at BTO-afgørelsen er blevet tilbagekaldt, hvis tilbagekaldelsen skyldes, at denne afgørelse ikke er i overensstemmelse med toldlovgivningen, eller at de fastsatte betingelser for at træffe BTO-afgørelser ikke var eller ikke længere er opfyldt.
- (4) Midlertidig opbevaring bør tilføjes til listen over toldformaliteter omfattet af den bestemmelse i kodeksen, hvorefter en toldskyld som følge af manglende overholdelse af reglerne ophører, når forsømmelsen ikke havde nogen væsentlige følger for den pågældende procedures korrekte forløb, ikke udgjorde forsøg på at begå urigtigheder og situationen efterfølgende blev bragt i overensstemmelse med reglerne. Med henblik på ophøret af en toldskyld i disse tilfælde bør midlertidig opbevaring ikke behandles anderledes end en toldprocedure. Delegationen af beføjelser til Kommissionen med henblik på at supplere denne bestemmelse i kodeksen bør også ændres til at omfatte midlertidig opbevaring.
- (5) Når det påhviler toldmyndighederne at erklære en summarisk indpassageangivelse ugyldig som følge af, at de varer, der er omfattet af angivelsen, ikke er blevet ført ind i Unionens toldområde, bør den summariske indpassageangivelse erklæres ugyldig straks efter, at der er gået 200 dage, fra angivelsen blev indgivet, i stedet for inden for 200 dage, eftersom dette er det tidsrum, inden for hvilket der er pligt til at føre varerne ind i Unions toldområde.
- (6) For at gøre det muligt for toldmyndighederne at foretage passende risikoanalyser og passende risikobaserede kontroller bør det sikres, at økonomiske operatører fremsender forudgående data og oplysninger vedrørende ikke-EU-varer i form af en summarisk indpassageangivelse. Når der ikke er blevet indgivet en summarisk indpassageangivelse, inden varerne blev ført ind i Unions toldområde, og der ikke er dispenseret fra forpligtelsen til at indgive denne, bør økonomiske operatører indgive de data og oplysninger, der normalt indgår i summariske

⁽¹⁾ EUT C 367 af 10.10.2018, s. 39.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 31.1.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 18.2.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

indpassageangivelser, i deres toldangivelser eller angivelser til midlertidig opbevaring. Med henblik herpå bør der udelukkende gives mulighed for at indgive en toldangivelse eller en angivelse til midlertidig opbevaring i stedet for en summarisk indpassageangivelse, hvis toldmyndighederne på det sted, hvor varerne frembydes, tillader dette. Når det påhviler toldmyndighederne at erklære en angivelse til midlertidig opbevaring ugyldig som følge af, at de varer, der er omfattet af angivelsen, ikke er blevet frembudt for toldmyndighederne, bør denne angivelse erklæres ugyldig straks efter, at der er gået 30 dage, fra angivelsen blev indgivet, i stedet for inden for 30 dage, eftersom dette er det tidsrum, inden for hvilket der er pligt til at frembyde varerne for toldmyndighederne.

- (7) Varer, der er blevet repareret eller ændret under proceduren for passiv forædling i et land eller et område, som Unionen har indgået en international aftale med, bør fritages fuldstændigt for importafgifter, hvis der i aftalen er fastlagt en sådan fritagelse, således at Unionen opfylder sine internationale forpligtelser i denne henseende. Eftersom anvendelsesområdet for denne fritagelse er begrænset til import af produkter, der faktisk er blevet repareret eller ændret i det pågældende land eller område, bør det ikke udvides til importen af reparerede eller ændrede produkter, som er fremstillet af ækvivalente varer eller ombytningsvarer i henhold til fremgangsmåden med standardombytning. Fritagelsen for importafgifter bør derfor ikke gælde disse varer og produkter.
- (8) Når det påhviler toldmyndighederne at erklære en summarisk udpassageangivelse eller en reeksportmeddelelse ugyldig som følge af, at de pågældende varer ikke er blevet ført ud af Unionens toldområde, bør angivelsen eller meddelelsen erklæres ugyldig straks efter, at der er gået 150 dage, fra den blev indgivet, i stedet for inden for 150 dage, eftersom dette er det tidsrum, inden for hvilket der er pligt til at føre varerne ud af Unions toldområde.
- (9) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det for at virkeliggøre de grundlæggende mål om at sikre, at toldunionen fungerer effektivt, og gennemføre den fælles handelspolitik nødvendigt og hensigtsmæssigt at tage hånd om en række tekniske problemer, som er blevet konstateret i forbindelse med gennemførelsen af kodeksen siden dens ikrafttræden, nødvendigt og hensigtsmæssigt at medtage to af en medlemsstats områder i Unionens toldområde og at bringe kodeksen i overensstemmelse med internationale aftaler, der ikke var trådt i kraft, da den blev vedtaget. Denne forordning går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union.
- (10) Forordning (EU) nr. 952/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 952/2013 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4, stk. 1, tolvte led, affattes således:

»— Den Italienske Republiks område, med undtagelse af kommunen Livigno«.

- 2) Artikel 34, stk. 9, første afsnit, affattes således:

»9. Når en BTO- eller BOO-afgørelse ophører med at være gyldig i overensstemmelse med stk. 1, litra b), eller stk. 2, eller tilbagekaldes i overensstemmelse med stk. 5, 7 eller 8, kan en BTO- eller en BOO-afgørelse stadig anvendes i forbindelse med bindende kontrakter, der byggede på den pågældende afgørelse og blev indgået, før den ophørte med at være gyldig eller blev tilbagekaldt. Denne forlængede anvendelse gælder ikke BOO-afgørelser truffet med henblik på varer, der skal udføres.«

- 3) Artikel 124, stk. 1, litra h), nr. i), affattes således:

»i) den forsømmelse, som førte til, at der opstod en toldskyld, havde ikke væsentlige følger for den midlertidige opbevarings eller den pågældende toldprocedures korrekte forløb, og der var ikke gjort forsøg på at begå urigtigheder«.

- 4) Artikel 126 affattes således:

»Artikel 126

Delegation af beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 284 med henblik på at fastsætte listen over misligholdelser, der ikke har væsentlige følger for den midlertidige opbevarings eller den pågældende toldprocedures korrekte forløb, og supplere artikel 124, stk. 1, litra h), nr. i).«

5) Artikel 129, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis de varer, for hvilke der er indgivet en summarisk indpassageangivelse, ikke føres ind i Unionens toldområde, erklærer toldmyndighederne straks angivelsen ugyldig i følgende tilfælde:

- a) efter ansøgning fra klarereren eller
- b) når der er gået 200 dage, siden angivelsen blev indgivet.«

6) Artikel 139, stk. 5, affattes således:

»5. Når ikke-EU-varer, som er frembudt for toldmyndighederne, ikke er omfattet af en summarisk indpassageangivelse, og medmindre der dispenseres fra forpligtelsen til at indgive en sådan angivelse, skal en af personerne omhandlet i artikel 127, stk. 4, jf. dog artikel 127, stk. 6, omgående indgive en sådan angivelse eller, såfremt toldmyndigheder tillader det, i stedet indgive en toldangivelse eller angivelse til midlertidig opbevaring. Hvis der indgives en toldangivelse eller en angivelse til midlertidig opbevaring under sådanne omstændigheder, skal angivelsen mindst indeholde de oplysninger, der er nødvendige i den summariske indpassageangivelse.«

7) Artikel 146, stk. 2, affattes således:

»2. Når varer, for hvilke der er indgivet en angivelse til midlertidig opbevaring, ikke frembydes for toldmyndighederne, erklærer toldmyndighederne straks angivelsen ugyldig i følgende tilfælde:

- a) efter ansøgning fra klarereren eller
- b) når der er gået 30 dage, siden angivelsen blev indgivet.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 260a

Varer, der reparerer eller ændres inden for rammerne af internationale aftaler

1. Der indrømmes fuldstændig fritagelse for importafgifter for forædlingsprodukter, som er fremstillet af varer, der er henført under proceduren for passiv forædling, hvis det på tilfredsstillende måde kan godtgøres over for toldmyndighederne, at:

- a) varerne er blevet repareret eller ændret i et land eller område uden for Unionens toldområde, som Unionen har indgået en international aftale med, hvori der er fastlagt en sådan fritagelse, og
- b) betingelserne for fritagelsen for importafgifter i den i litra a) omhandlede aftale er opfyldt.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på forædlingsprodukter fremstillet af ækvivalente varer som omhandlet i artikel 223 og på ombytningsvarer som omhandlet i artikel 261 og 262.«

9) Artikel 272, stk. 2, affattes således:

»2. Når de varer, for hvilke der er indgivet en summarisk udpassageangivelse, ikke føres ud af Unionens toldområde, erklærer toldmyndighederne straks angivelsen ugyldig i følgende tilfælde:

- a) efter ansøgning fra klarereren eller
- b) når der er gået 150 dage, siden angivelsen blev indgivet.«

10) Artikel 275, stk. 2, affattes således:

»2. Når de varer, for hvilke der er indgivet en reeksportmeddelelse, ikke føres ud af Unionens toldområde, erklærer toldmyndighederne straks meddelelsen ugyldig i følgende tilfælde:

- a) efter ansøgning fra klarereren eller
- b) når der er gået 150 dage, siden meddelelsen blev indgivet.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1, stk. 1, anvendes fra den 1. januar 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2019/475

af 18. februar 2019

om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved brev af 18. juli 2017 anmodede Italien om, at den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen medtages i Unionens toldområde som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽³⁾ samt i det territoriale anvendelsesområde for Rådets direktiv 2008/118/EF ⁽⁴⁾ for så vidt angår punktafgifter, mens disse områder fortsat holdes uden for det territoriale anvendelsesområde for Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽⁵⁾ for så vidt angår moms.
- (2) Den italienske kommune Campione d'Italia, der er en italiensk eksklave på Schweiz' område, og den italienske del af Luganosøen bør medtages i Unionens toldområde, fordi de historiske begrundelser for udelukkelsen af disse områder såsom deres isolation og økonomiske ulemper ikke længere er gyldige. Af samme årsager bør disse områder medtages i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF.
- (3) Italien ønsker imidlertid at fortsætte udelukkelsen af disse områder fra den territoriale anvendelse af direktiv 2006/112/EF, da dette er afgørende for at sikre lige vilkår mellem økonomiske operatører, der er etableret i Schweiz og i den italienske kommune Campione d'Italia, gennem anvendelse af en lokal indirekte beskatningsordning på linje med det schweiziske merværdiafgiftssystem.
- (4) Dette direktiv bør være tæt knyttet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/474 ⁽⁶⁾. De nationale gennemførelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, bør derfor anvendes fra datoen for anvendelsen af nævnte forordning.
- (5) Direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF bør derfor ændres —

⁽¹⁾ Udtalelse af 2.10.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 11.7.2018 (EUT C 367 af 10.10.2018, s. 117).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 12).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/474 af 19. marts 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (se side 38 i denne EUT).

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I artikel 6 i direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

1) I stk. 1 tilføjes følgende litraer:

»f) Campione d'Italia

g) den italienske del af Luganosøen.«

2) I stk. 2 udgår litra f) og g).

Artikel 2

I artikel 5, stk. 3, i direktiv 2008/118/EF udgår litra f) og g).

Artikel 3

1. Senest den 31. december 2019 vedtager og offentliggør medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse foranstaltninger fra den 1. januar 2020.

Når disse foranstaltninger vedtages af medlemsstaterne, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale foranstaltninger, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2019.

På Rådets vegne
N. BĂDĂLĂU
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA